

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Φύλλο 401 1,00 €

Εφημερίδα της Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

ΚΑΝΕΝΑΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΚΒΙΑΣΤΕΣ Ε.Ε.-ΑΓΟΡΩΝ

**ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΜΝΗΜΟΝΙΩΝ
ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ
ΕΞΩ ΑΠΟ ΕΥΡΩ & Ε.Ε.**

**ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΕ ΜΙΣΘΟΥΣ-ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ
ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΛΗΨΗ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΜΕΝΩΝ
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ**

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Επικίνδυνο αίσχος η «αθώωση» Κασιδιάρη

Με απόφαση του μονομελούς πλημμελειοδικείου Αθήνας, ο χρυσαυγίτης βουλευτής Ηλίας Κασιδιάρης απαλλάχθηκε από τις κατηγορίες για το χαστούκι που είχε δώσει «στον αέρα» στη βουλευτή του ΚΚΕ Λιάνα Κανέλλη, στην τηλεοπτική εκπομπή του Γιώργου Παπαδάκη στον ANTI1.

Ο εισαγγελέας είχε ζητήσει την απαλλαγή του Κασιδιάρη για το αδίκημα της επικίνδυνης σωματικής βλάβης, λέγοντας ότι θα μπορούσε να κηρυχθεί ένοχος για απλή σωματική βλάβη, αλλά χρειαζόταν έγκληση εντός τριμήνου. Η απόφαση δεν ευθυγραμμίστηκε πλήρως με την εισαγγελική πρόταση, ωστόσο υλοποίησε το πιο ουσιαστικό μέρος της, παύοντας την ποινική δίωξη για πρόκληση επικίνδυνων σωματικών βλαβών. Κατά τα άλλα, ο εισαγγελέας και η έδρα έκαναν μαθήματα... κοσμιότητας στον Κασιδιάρη! Ο εισαγγελέας είπε ότι «ένας άνδρας δεν χτυπάει μια γυναίκα», ενώ η έδρα επεσήμανε στον Κασιδιάρη ότι η επίθεσή του ήταν... «απαράδεκτη». Τέτοια λειτουργία και απονομή δικαιοσύνης!

Η απολογία του Κασιδιάρη ήταν προκλητική. Αναγνώρισε ότι δεν συμπερι-

φέρθηκε «δεόντως», λέγοντας όμως ότι αν κάποιος βρισκόταν στη δική του θέση, θα είχε κι αυτός «μια άσχημη στιγμή», καθώς ισχυρίστηκε ότι είχε προηγηθεί επίθεσης της Κανέλλη εναντίον του «με κάποια έντυπα στο πρόσωπο!». Σε ερώτηση αν έψαξε την Κανέλλη για να ζητήσει συγγνώμη, είπε ότι δεν είχε νόημα, γιατί η ίδια δεν ήθελε και θα ήταν σα να μιλάει σε τοίχο - αλλά και ότι θα ζητήσει συγγνώμη αν πρώτα δεχθεί συγγνώμη!

Ο παρουσιαστής Γιώργος Παπαδάκης, γνωστός μεγαλοδημοσιογράφος της «παρέας» των ΜΜΕ, είπε ότι δεν ήξερε αν τα χτυπήματα του Κασιδιάρη στην Κανέλλη ήταν χαστούκια ή γροθιές. Αυτό δεν έχει τόσο μεγάλη σημασία, όσο η προσπάθειά του να μείνει όσο το δυνατόν «στη μέση». Δύσκολα κρύβονται οι εκλεκτικές προτιμήσεις των καλών και καλοπληρωμένων παιδιών του συστήματος! Η δικαστική απόφαση είναι εκτός από αισχρή κι ένα **καμπανάκι προειδοποίησης**. Έρχεται την ίδια ώρα που η «πέμπτη φάλαγγα» των μνημονιακών προσπαθειών να ξανασηκώσει κεφάλι με τη βοήθεια των «ευρωπαϊκών εταίρων», ακυρώνοντας τη λαϊκή νίκη της 25^{ης} Γενάρη.

Που το κράτος έκτακτης ανάγκης (φρουρός του μνημονιακού καθεστώτος, τον οποίο μας κληροδότησαν οι σαμαροβενιζέλοι) παραμένει ουσιαστικά ανέγγιχτο. Που λήγουν οι προφυλακίσεις ηγετικών χρυσαυγιτών στελεχών. Υπενθυμίζει αμείλικτα, για άλλη μια φορά, ότι ο φασισμός, μνημονιακός και χρυσαυγίτικος, δεν μπορεί να χτυπηθεί από κανένα «συνταγματικό» ή «δημοκρατικό» τόξο, απ' τους αστικούς θεσμούς, ειδικά όταν μέσα τους έχουν φωλιάσει ακροδεξιοί, στοιχεία φασίζοντα ή και φασιστικά, που τρέφονται από το κυνηγητό, το τσάκισμα των εργατικών και λαϊκών αγώνων. Τον φασισμό και το Κράτος Έκτακτης Ανάγκης πρέπει να τα τσακίσουμε στον δρόμο, σε κάθε γειτονιά, με ενωτικές, μαζικές, μαχητικές κινητοποιήσεις, οργανώνοντας την αυτοάμυνά μας. Όσο για τους θρασυδελίους «νταήδες» Κασιδιάρηδες, για τα ραπίσματα και τα εγκλήματα που πρέπει να τιμωρηθούν, θα έρθει η ώρα να περάσουν και από πραγματικά δικαστήρια, εκεί όπου την αληθινή δικαιοσύνη θα απονέμει ο επαναστατημένος λαός, μιλώντας τους τη μόνη γλώσσα που καταλαβαίνουν.

Εργαζόμενοι
Ίδρυση ενιαίου σωματίου Vodafone-Wind-Victus
σελ.5

Πολιτική
Ελιγμοί και απαράδεκτες υποχωρήσεις
σελ. 8-9

Ανδαλουσία
Πολιτικός σεισμός διαρκείας στην Ισπανία
σελ.12

Ιστορία
70 χρόνια από τη διάσκεψη της Πάλτας
σελ. 15

Να οργανώσουμε την αντίσταση Να οικοδομήσουμε την Ο.Κ.Δ.Ε. & την 4η Διεθνή

Όλοι εμείς, οι εργαζόμενοι, οι νέοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα, βιώνουμε καθημερινά την απίστευτα σκληρή επίθεση του κεφαλαίου στα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα, στις ατομικές ελευθερίες και την ποιότητα ζωής. Με την ιδιωτικοποίηση των δημόσιων υπηρεσιών και των κοινωνικών αγαθών, την εμπορευματοποίηση/διάλυση των συστημάτων υγείας, παιδείας και κοινωνικής ασφάλισης. Τις φαραωνικές ανισότητες με τον ανεξέλεγκτο πλουτισμό μιας δράκας καπιταλιστών και χρυσοδάκτυλων της αγοράς χάρη στην υπερεκμετάλλευση και καταπίεση της εργασίας, στην λεηλασία της δημόσιας περιουσίας και των λαϊκών αποταμιεύσεων. Την καταπάτηση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, τον εκφυλισμό των ηθικών, πνευματικών και πολιτιστικών αξιών και συνολικά την αποσύνθεση της οικονομίας και της κοινωνίας.

Όλοι εμείς, βλέπουμε την εξαθλίωση, την φτώχεια και την πείνα ν' απλώνονται παντού στον πλανήτη. Την παιδική εργασία, την εγκληματικότητα, τον ρατσισμό, τον εθνικισμό να φουντώνουν. Τον πόλεμο και την καταστροφή του περιβάλλοντος να απειλούν την επιβίωση του ανθρώπινου γένους. Την αλόγιστη χρήση των ανθρωπίνων και φυσικών πόρων από μια χούφτα πολυεθνικών/ διεθνικών επιχειρήσεων των ιμπεριαλιστικών χωρών, που επιβάλλουν με την βία τον Νεοφιλελευθερισμό, την Παγκοσμιοποίηση και την Νέα Τάξη Πραγμάτων, για την σωτηρία των κερδών τους και του συστήματός τους από την βαθύτατη κρίση του.

Όλοι εμείς πρέπει και μπορούμε να τους σταματήσουμε. Να βάλουμε τέλος στα αδιέξοδα του ατομισμού και της διαίρεσης. Να μετατρέψουμε με τους αγώνες και την αλληλεγγύη μας τα συνδικάτα και τους συλλόγους μας σε όπλα αντίστασης στον νεοφιλελευθερισμό, την εκμετάλλευση, την καταστολή, την καταστροφή του περιβάλλοντος, τον ρατσισμό και τον πόλεμο. Να πετάξουμε οριστικά την «αρχαία σκουριά»: σοσιαλδημοκράτες, σταλινικούς, ρεφορμιστές και γραφειοκράτες συνδικαλιστές. Όλους αυτούς, που αφού βίασαν ιδανικά και αξίες γενιών και γενιών για μια καλύτερη ζωή, σήμερα έχουν περάσει στο νεοφιλελεύθερο στρατόπεδο ή αναπαλαιώνουν τις πολιτικές της ταξικής συνεργασίας, της «κεντροαριστεράς», της «λαϊκής εξουσίας», που μας οδήγησαν σε τραγικές ήττες.

Όλοι εμείς πρέπει να κάνουμε μια τομή στην πολιτική μας. Να συγκρουστούμε με την λογική της αγοράς και του κέρδους στη βάση ενός αντικαπιταλιστικού προγράμματος. Να χτυπήσουμε το κακό στην ρίζα του, το κεφάλαιο, την Ε.Ε., τον καπιταλισμό και τον ιμπεριαλισμό. Να καταργήσουμε την εκμετάλλευση ανθρώπων από άνθρωπο, να κοινωνικοποιήσουμε τις επιχειρήσεις σ' όλους τους τομείς-κλειδιά της οικονομίας (τράπεζες, ενέργεια, μέσα μεταφοράς και επικοινωνίας). Να θέσουμε όλες τις μεγάλες επιλογές -ενέργεια, βιομηχανία, διατροφή, περιβάλλον, πολιτισμός- σ' ένα δημοκρατικό σχεδιασμό. Να αποδεσμεύσουμε την χώρα μας από την Ε.Ε. των καπιταλιστών, των κερδοσκόπων, του ρατσισμού και των τρομονόμων, του νεοαποικισμού και των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων. Να ανατρέψουμε την κοινοβουλευτική δικτατορία του κεφαλαίου, να διαχωρίσουμε οριστικά από τις σταλινικές δικτατορίες των γκούλαγκ ή τα πρότυπα του «ανθρώπινου καπιταλισμού» της σοσιαλδημοκρατίας και της κεντροαριστεράς. Να εγκαταστήσουμε μια σοσιαλιστική κοινωνία στην χώρα μας και την Ε.Ε. που θα έχει στο κέντρο της τις ανάγκες του ανθρώπου, τα δημοκρατικά και κοινωνικά δικαιώματα, τις ατομικές ελευθερίες, τις ανθρώπινες, ηθικές και πολιτικές αξίες. Να εγκαθιδρύσουμε την εξουσία των εργαζομένων, που θα στηρίζεται σε όργανα άμεσης δημοκρατίας και αυτοδιαχείρισης, όπου τα δημοκρατικά, πολιτικά και ατομικά δικαιώματα και ελευθερίες θα ξεπερνούν κατά πολύ, ποσοτικά και ποιοτικά, εκείνα ακόμη και των πιο ανεπτυγμένων αστικών δημοκρατιών.

Όλοι εμείς πρέπει να κάνουμε μια τομή στην πρακτική μας. Να στρατευτούμε στον αγώνα για να υπερασπιστούμε την εργασία, το βιοτικό επίπεδο, το δικαίωμα στην ζωή. Να βάλουμε τέλος στην βαρβαρότητα του νεοφιλελευθερισμού, στις πολιτικές των αστικών κομμάτων (Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ) και του καπιταλισμού/ιμπεριαλισμού. Να παλέψουμε για την ενότητα του κινήματος μέσα στους αγώνες στη βάση της ταξικής ανεξαρτησίας. Να δημιουργήσουμε και να στηρίξουμε συσπειρώσεις αντίστασης και επιτροπές αγώνα σε κάθε σωματείο, σύλλογο, τόπο δουλειάς, σχολείο, σχολή, γειτονιά και κοινότητα. Να οικοδομήσουμε μια ισχυρή αντικαπιταλιστική δύναμη μέσα στο εργατικό/συνδικαλιστικό κίνημα και τα κοινωνικά κινήματα. Να χτίσουμε την δική μας μαζική εργατική, επαναστατική οργάνωση, πραγματικό εργαλείο στην πάλη μας για την σωτηρία από τους νεοφιλελεύθερους καπιταλιστές και ιμπεριαλιστές. Να στρατευτούμε στην υπόθεση της Ο.Κ.Δ.Ε. και του επαναστατικού μαρξισμού, στην οικοδόμηση του παγκόσμιου κόμματος της σοσιαλιστικής επανάστασης, την 4η Διεθνή.

Κυκλοφορεί από τις εκδόσεις ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

20η Συνδιάσκεψη της Ο.Κ.Δ.Ε.

Χρονολογία έκδοσης: Φεβρουάριος 2015

Σελίδες: 69

Τιμή: 2 ευρώ

Το διήμερο 29-30 Νοέμβρη 2014 πραγματοποιήθηκε στο κτίριο Γκίνη του Πολυτεχνείου Πατρών στην Αθήνα η 20η Συνδιάσκεψη της Ο.Κ.Δ.Ε.

Οι Εκδόσεις Εργατική Πάλη εκδίδουν το Πολιτικό Ντοκουμέντο και το Ντοκουμέντο Για την αναγέννησης της 4ης Διεθνούς, αποφάσεις της Συνδιάσκεψης της οργάνωσης.

Στον προσυνηδριακό διάλογο πραγματοποιήθηκαν πολλές συζητήσεις πάνω στα κείμενα, μια διαδικασία που δεν περιορίστηκε μόνο στο εσωτερικό της οργάνωσης, αλλά επεκτάθηκε και

σε σημαντικό αριθμό συμπαθούντων.

Όπως διαπιστώνουν τα κείμενα: «Η 20η Συνδιάσκεψη μπορεί να γίνει ένας σημαντικός σταθμός στην οικοδόμηση της Ο.Κ.Δ.Ε. σε ανώτερο επίπεδο. Ήδη σ' αυτήν συγκεντρώνουμε και μετράμε κάποια αρκετά συγκεκριμένα ενθαρρυντικά βήματα μπροστά για την οργανωτική μας ενίσχυση και ήδη μ' αυτές τις επιτυχίες σταθεροποιούμε και αναπαράγουμε την πολιτική μας βάση. Πολύ μεγαλύτερες δυνατότητες βρίσκονται μπροστά μας».

Ε.Π.

Πού θα βρείτε τις εκδόσεις

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Αθήνα

Βιβλιοπωλεία: "Πρωτοπορία" Γραβιάς 3-5, "Πολιτεία" Ασκληπιού 1-3 & Ακαδημίας, "Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο" Θεμιστοκλέους 37 και σε όλα τα κεντρικά βιβλιοπωλεία.

Θεσσαλονίκη

Βιβλιοπωλεία: "Το Κεντρί" Δημ. Γούναρη 22 (Ναυαρίνο), "Πρωτοπορία" Λ. Νίκης 3

Γιάννενα

Βιβλιοπωλεία: "Δωδώνη", "Το βιβλιοπωλείο" στην Αβέρωφ

Κοζάνη

Συνεταιριστικό Βιβλιοπωλείο Κοζάνης, Ρήγα Φεραίου 10

Πού θα βρείτε την εφημερίδα

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Αθήνα

Περίπτερα: Πλ. Κάνιγγος και σχεδόν σε όλα τα περίπτερα των Εξαρχείων.

Βιβλιοπωλεία: "Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο" Θεμιστοκλέους 37, "Καινά Δαιμόνια" Σουλτάνη 8, "Εκτός των Τειχών" Γραβιάς 10-12.

Θεσσαλονίκη

Πολιτικό-Πολιτιστικό Στέκι "Ισκρα": Αμύντα 12, ισόγειο

Περίπτερα: Καμάρα, Αλεξάνδρου Σβάλου 39

Βιβλιοπωλεία: "Το Κεντρί" Δημ. Γούναρη 22 (Ναυαρίνο)

Κοζάνη

Συνεταιριστικό Βιβλιοπωλείο Κοζάνης, Ρήγα Φεραίου 10

Και στα κεντρικά πρακτορεία Αθηναϊκού τύπου σε όλη την Ελλάδα.

Γίνε Συνδρομητής - Ενίσχυσε την ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Γράψτε μας στο e-mail ergatikipali@okde.gr ή ταχυδρομήστε μας τα στοιχεία σας στην διεύθυνση Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ. 104 37, Αθήνα.

Ετήσια συνδρομή εσωτερικού 15 ευρώ - εξωτερικού 20 ευρώ.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα της Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

Εκδίδεται από αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, Εκδότης: Σωφρόνης Παπαδόπουλος, Εκτύπωση: Κ. Φερέτος, Δερβενίων 30

γραφεία: Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ. 10437, Αθήνα, τηλ. 210-5247227 - Κλεισούρας 4, Θεσσαλονίκη, τηλ. 2310-237938

www.okde.gr, e-mail: ergatikipali@okde.gr

Όλες οι μνημονιακές δυνάμεις, κυρίως τα ΜΜΕξαπάτησης, επιτέθηκαν με μανία και βιαιότητα ενάντια στη Συλλογική Σύμβαση που υπέγραψε η ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ και προέβλεπε αύξηση έως 6 ευρώ σαν επίδομα τροφής. Ωστόσο, το εκπληκτικό δεν είναι τόσο η άγρια επίθεση, μια που πάντα αυτό κάνουν, όσο ο συγχρονισμός τους, η ταυτόσημη επιχειρηματολογία τους και υποκρισία τους για αυξήσεις που δίνονται σε προνομιούχους ενώ υπάρχουν εκατομμύρια συνάνθρωποί μας που είναι άνεργοι, λιμοκτονούν, είναι άστεγοι κ.λπ. Μάλιστα, ορισμένοι απ' αυτούς, για να κάνουν πιο πιστευτά τα κροκοδείλια δάκρυά τους αναφέρθηκαν (σύμφωνα με δήθεν ρεπορτάζ τους) και στο ενδεχόμενο αυξήσεων στα τιμολόγια του ηλεκτρικού ρεύματος εξαιτίας της συλλογικής σύμβασης!

ΝΔ: οχετός συκοφαντιών και λάσπης

Η ΝΔ, όπως πάντα ενάντια στα συμφέροντα των εργαζομένων, ξεκίνησε μια συκοφαντική επίθεση προκειμένου να αποφυγεί να τοποθετηθεί επί της ουσίας στην απάντηση των εργαζομένων της ΔΕΗ για τη νέα Συλλογική Σύμβαση. Έφτασε μάλιστα σε τέτοιο σημείο κατάντιας, ώστε μίλησε πως «για τον ΣΥΡΙΖΑ, το συμφέρον του κ. Φωτόπουλου μπαίνει πάνω από την κοινωνική δικαιοσύνη». Ο δε εκπρόσωπος της ΝΔ Κ. Καραγκούνης, δείχνοντας απύθμενη υποκρισία, δήλωσε: την ώρα που η κυβέρνηση χαρίζει αυξήσεις 6 ευρώ την ημέρα στους συνδικαλιστές της ΔΕΗ, υποσχεται ότι θα δώσει μόλις 1,5 ευρώ την ημέρα σε 300.000 ανθρώπους για την αντιμετώπιση της «ανθρωπιστικής κρίσης». Και συνέχισε με θράσος χιλίων πιθήκων: «Είναι αδιανόητο να συμβαίνει αυτό, την ώρα που η κυβέρνηση περικλύπτει στο μισό τους προϋπολογισμούς των νοσοκομείων, προαναγγέλλει έκτακτες εισφορές και αύξηση του ΦΠΑ, αυξάνει το χαράτσι για τη λειτουργία της ΕΡΤ, μόνον και μόνο για να ικανοποιηθεί η κομ-

Η επίθεση στη ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ είναι επίθεση ενάντια στο εργατικό κίνημα

ματική της πελατεία». Πρόκειται για τεράστιο θράσος, το κόμμα που δημιούργησε την τεράστια ανθρωπιστική κρίση να κάνει τώρα ότι νοιάζεται γι' αυτήν! Όλοι οι μνημονιακοί μεγαλόσχημοι οικονομίστην εκατοντάδες εκ. ευρώ σε βάρος της ΔΕΗ και των καταναλωτών, με πρόσχημα την «απελευθέρωση της ενέργειας», αλλά δεν τρέχει τίποτα, αυτοί είναι «δικοί μας»!

...και ο ΣΥΡΙΖΑ

Η απάντηση της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ στις συκοφαντίες της ΝΔ και του εκπροσώπου της ήταν απολογητική και αμήχανη. Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Γ. Σακελλαρίδης απάντησε στη δήλωση του Κ. Καραγκούνη, ως εξής: «επιλέγει να προσποιείται ότι δεν καταλαβαίνει, προκειμένου να ρίξει λάσπη στη νέα κυβέρνηση» και συνέχισε «ας τον βοηθήσουμε λοιπόν», παραθέτοντας τα εξής: α) Η συλλογική σύμβαση υπογράφηκε από τη διοίκηση της ΔΕΗ Α.Ε και τη ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ και η διοίκηση της ΔΕΗ είχε οριστεί από την κυβέρνηση του κ. Σαμαρά! β) Η συλλογική διαπραγμάτευση ολοκληρώθηκε πριν τις εκλογές και υπογράφηκε μετά! γ) Τη συλλογική σύμβαση ψήφισαν οι συνδικαλιστικές παρατάξεις που μετέχουν στη ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ και ιδιαίτερα από τη ΔΑΚΕ, που πρόσκειται στη ΝΔ! Ακόμη χειρότερα, ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της κυβέρνησης Ν. Φίλης και διευθυντής της Αυγής, με την ίδια γλώσσα των μνημονιακών, ενάντια στην συλλογική σύμβαση της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ δήλωσε: «Όταν η κυβέρνηση ιδρώνει να βρει ευρώ το ευρώ τα χρήματα για τα κουπόνια σίτισης των φτωχών στη χώρα μας, είναι προκλητικό να υπογράφεται σύμβαση με τα περιβόητα...

“τροφεία” για εργαζομένους, δηλαδή αυξήσεις μισθών από την πίσω πόρτα. Και είναι υποκριτικό, να επικαλούνται τη συμφωνία των κοινωνικών εταίρων, όταν μάλιστα ο εργοδότης είναι δημόσια επιχείρηση. Όλοι κρινόμαστε.»!

Και οι δυο εκπρόσωποι της κυβέρνησης, ιδιαίτερα ο Ν. Φίλης, με αυτές τις αντιδραστικές και αντεργατικές δηλώσεις τους στρέφονται: 1) ενάντια στις συλλογικές συμβάσεις, που είναι από τις σημαντικότερες κατακτήσεις των εργαζομένων, 2) ενάντια στην αποκατάσταση μιας εργατικής κατάκτησης που καταργήθηκε με τα μνημόνια, και 3) ενάντια στους αγώνες του ελληνικού λαού κατά την μνημονιακή περίοδο και της νίκης του στις 25 Γενάρη. Επιπλέον «ξεχνούν», ότι η άνοδος του ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία οφείλεται σ' αυτούς τους αγώνες, όπου οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ συμμετείχαν ενεργά. Ακόμη «ξεχνούν», ότι οι ίδιοι εργαζόμενοι μάτωσαν οικονομικά αυτή την περίοδο –όπως όλοι οι εργαζόμενοι–, μια που είχαν μείωση στους μισθούς τους περίπου 2,8 δις ευρώ συνολικά!

Τα εργασιακά δικαιώματα

Οι συλλογικές συμβάσεις, που καταργήθηκαν στην περίοδο του μνημονιακού καθεστώτος, είναι ένα από τα χειρότερα πλήγματα που δέχτηκε η εργατική τάξη της χώρας μας. Επί της ουσίας πρόκειται για την υπονόμευση, αν όχι την κατάργηση, της υπόστασης της σύγχρονης εργατικής τάξης όπως διαμορφώθηκε κατά τη διάρκεια του 20ου αιώνα. Η μη ύπαρξη συλλογικών συμβάσεων σημαίνουν την μετατροπή του μισθού σε «οικειοθελή παροχή» του εργοδότη ή του κράτους (κυριολεκτικά αυτά σηματοδοτούν τα λεγόμενα του Ν.

Φίλη) και τη μετατροπή του μισθωτού εργάτη σε δούλοπάρκο.

Γενικά, υπάρχουν δικαιώματα, κοινωνικά και πολιτικά, που για λόγους γενικότερου συμφέροντος μπορεί να τροποποιούνται, παραβιάζονται και περιορίζονται. Όμως, τα εργατικά δικαιώματα, το εργατικό δίκαιο και ειδικά τα πιο σημαντικά από αυτά, όπως είναι οι συλλογικές συμβάσεις, η κοινωνική ασφάλιση κ.α. ανήκουν στην κατηγορία των κοινωνικών και ατομικών δικαιωμάτων που είναι εντελώς **απαραβίαστα**. Πατί είναι η καρδιά των κοινωνικών και ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Γιατί, όταν πλήττονται, υπονομεύονται, αποδομούνται τα δικαιώματα αυτά, και πολύ περισσότερο όταν καταργούνται, όπως έγινε με τα Μνημόνια, καταστρέφονται οι κοινωνίες και η **καρδιά** τους, η εργατική τάξη. Κάτω από **οποιοσδήποτε** συνθήκες, τα δικαιώματα αυτά πρέπει να παραμένουν **απαραβίαστα**, αν δεν θέλουμε να πέσουν η εργατική τάξη, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και η νεολαία, δηλαδή σχεδόν η συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας, κάτω από την **απόλυτη** δικτατορία του κεφαλαίου. Για την παραβίαση αυτών των δικαιωμάτων, κατά κανόνα, σήμερα (αλλά λίγο πολύ πάντοτε) προβάλλεται από τη μεριά της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ και τους εκπροσώπους της, ότι δεν αντέχουν οι επιχειρήσεις ή υπάρχουν άλλες προτεραιότητες όπως η αντιμετώπιση της «ανθρωπιστικής κρίσης» κ.λπ. Η αντιπαράθεση αυτή πέρα από το ότι είναι μια φτηνή και λανθασμένη δικαιολογία, είναι και αντίθετη με την ουσία της νίκης στις 25 Γενάρη. Καμιά αντιμετώπιση της «ανθρωπιστικής κρίσης» δεν πρόκειται να υπάρξει, αν δεν αποκατασταθούν όλα τα εργατικά δικαιώματα και κατακτήσεις που καταργήθηκαν ή αποδομήθηκαν τα μνημονιακά χρόνια. **Καμιά Υποχώρηση – Κανένας Συμβιβασμός**, με τους αγώνες μας να καταργήσουμε τα μνημόνια που καταστρέφουν το βιοτικό επίπεδο και τη ζωή μας.

Η καπιταλιστική βαρβαρότητα ...

με την γλώσσα των αριθμών

Στο διάστημα 1-31 Δεκεμβρίου 2014, ελέγχθηκαν από κλιμάκια του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας και της Ειδικής Υπηρεσίας Ελέγχων Ασφάλισης του ΙΚΑ 2.554 επιχειρήσεις. Απ' αυτές, οι 302 (ποσοστό 11,8%) βρέθηκαν να απασχολούν **αδήλωτους εργαζόμενους**. Σε σύνολο 9.495 εργαζομένων στις επιχειρήσεις που είχαν διενεργηθεί έλεγχοι, εντοπίστηκαν 531 αδήλωτοι εργαζόμενοι (ποσοστό 5,6%), ενώ τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν, αποκλειστικά για την αδήλωτη εργασία, ανέρχονται σε 5,6 εκ. ευρώ. Σε ό,τι αφορά το σύνολο του προηγούμενου έτους (2014), διενεργήθηκαν έλεγχοι σε 27.635 επιχειρήσεις. Απ' αυτές βρέθηκαν να απασχολούν αδήλωτους εργαζόμενους οι 3.827 (ποσοστό 13,8%). Σε σύνολο 135.566 εργαζομένων στις επιχειρήσεις που είχαν διενεργηθεί έλεγχοι, εντοπίστηκαν 6.177 αδήλωτοι εργαζόμενοι (ποσοστό 4,5%), ενώ τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν, μόνο για την αδήλωτη εργασία, ανέρχονται στο ποσό των 64.592.922 ευρώ. Οι έλεγχοι διενεργούνται από μικτά κλιμάκια και είναι κυρίως δειγματοληπτικοί και στοχευμένοι στους κλάδους οικονομικής δραστηριότητας που, με βάση όλες τις μέχρι σήμερα ενδείξεις, παρουσιάζουν υψηλά ποσοστά αδήλωτης εργασίας: επισιτιστικά επαγγέλματα, λιανικό εμπόριο, καθαριότητα, φιλοξενία, υπηρεσίες ασφαλείας κ.α.

Αυξήθηκε η **ανεργία** τον Δεκέμβριο στην Ελλάδα, ανερχόμενη σε ετήσια βάση στο 26%, έναντι 25,9% τον Νοέμβριο 2014. Οι άνεργοι ανήλθαν σε 1.233.404 άτομα, ενώ ο οικονομικά μη ενεργός πληθυσμός ανήλθε σε 3.371.756 άτομα. Οι οικονομικά μη ενεργοί, δηλαδή τα άτομα που δεν εργάζονται ούτε αναζητούν εργασία, αυξήθηκαν κατά 252 άτομα σε σχέση με τον Δεκέμβριο του 2013 (μηδενική ποσοστιαία μεταβολή) και κατά 20.425 άτομα σε σχέση με τον Νοέμβριο του 2014 (αύξηση 0,6%). Η ανεργία στους νέους ηλικίας 15-24 ανήλθε στο 51,2%, από 56,2% τον Δεκέμβριο 2013. Σε ό,τι αφορά την γεωγραφική κατανομή, το υψηλότερο ποσοστό ανεργίας καταγράφεται στην Αττική και την Μακεδονία-Θράκη (27,3%) και το χαμηλότερο στο Αιγαίο (19%).

Αντιμέτωποι με τη λαίλαπα των **πλειστηριασμών** βρίσκονται εκατομμύρια Ισπανοί, από το 2008, οπότε κι άρχισε να σκάει η στεγαστική «φούσκα» στη χώρα, καθώς έχουν εκδοθεί 415.117 διαταγές έξωσης και έχουν αναγκαστεί να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους 253.000 ενοικιαστές και ιδιοκτήτες σπιτιών και γραφείων. Σχεδόν 35.000 πρώτες κατοικίες κατασχέθηκαν το 2014 στην Ισπανία, από ιδιοκτήτες που δεν μπορούσαν πλέον να αποπληρώνουν τα δάνειά τους, αριθμός που δείχνει μια ετήσια αύξηση κατά 7,4%, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία. Οι ένοικοι αυτών των κατοικιών αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις κατοικίες τους και να παραδώσουν τα κλειδιά στην τράπεζα για να τακτοποιήσουν την οφειλή τους. Αν στα κατασχεθέντα σπίτια προστεθούν οι κόπες, αγροτεμάχια, εμπορικά καταστήματα, εξοχικά και γραφεία, τα νούμερα είναι ακόμα μεγαλύτερα, καθώς για το 2014 φτάνουν τις 119.442 κατασχέσεις (αύξηση 9,3%). Παράλληλα, υπάρχουν 3,4 εκ. άδεια σπίτια σ' όλη τη χώρα –σχεδόν το 14% των σπιτιών–, η πλειοψηφία των οποίων ανήκει στις τράπεζες.

Βεβήλωσαν το μνημείο του Παύλου Φύσσα

Να στείλουμε τα φασιστικά αποβράσματα στις τρύπες τους

Τα ξημερώματα της Τρίτης 24 Φεβρουαρίου, ομάδα φασιστών βεβήλωσε το μνημείο του Παύλου Φύσσα στο σημείο που δολοφονήθηκε στο Κερατσίνι, ξηλώνοντας τα πανό που είναι στο σημείο, βάφοντας με σπρέι σβάστικες και υπογράφοντας σαν "C-18". Η υπογραφή παραπέμπει στη νεοναζιστική βρετανική οργάνωση "Combat 18", που έχει κατηγορηθεί για πολλές δολοφονίες μεταναστών. Ο αριθμός «18» παραπέμπει στα γράμματα A-H του αγγλικού αλφαβήτου (Adolf Hitler). Τα φασιστοειδή, μέσω διαδικτυακής ανάρτησης, ανέλαβαν την ευθύνη της βεβήλωσης αλλά και της εμπρηστικής επίθεσης στο στέκι Πασαμοντάνα στον Κορυδαλλό, εξαπολύοντας απειλές για νέες επιθέσεις, με υπονοούμενα ότι κρατάνε αποστάσεις από τη «νομιμόφρονα» πολιτική της Χρυσής Αυγής.

Το χτύπημα του κράτους στην ΧΑ, όταν πλέον δεν μπορούσε άμεσα να επωφεληθεί απ' την δράση της (και καθώς δεν μπορούσε άμεσα να ενταχθεί στο μνημονιακό καθεστώς έκτακτης ανάγκης) έχει δημιουργήσει ένα «κενό» για τα «μάχημα» ναζιστικά κατακάθια. Η ύπαρξη αυτών των στρωμάτων (ειδικά στον κρατικό μηχανισμό) επιβεβαιώθηκε με την εκλογική αντοχή της ΧΑ (δεν είναι κάποιοι που δεν ήξεραν τι ψήφισαν, όπως διάφοροι -και «αριστεροί»- μας πίπιζαν τ' αυτιά). Η παραμικρότερη ανοχή σ' αυτά τα στρώματα είναι προσβολή στη μνήμη του Παύλου Φύσσα και όλων των θυμάτων της ναζιστικής συμμορίας.

Ηα είναι λοιπόν το λιγότερο πρόκληση ενάντια στο κίνημα και στη νίκη της 25^{ης} Γενάρη να υιοθετηθούν οι προτάσεις των εισαγγελών εφετών Προβατάρη και Ασπρογέρακα, με τις οποίες ζητούν την αποφυλάκιση των Μιχαλολιάκου, Παππά και Λα-

γού, με πρόσχημα τη λήξη του 18μηνου. Δεν έχει καθοριστεί ακόμα η ημερομηνία στην οποία θα αρχίσει η δίκη της ΧΑ και υπάρχει πολύ σοβαρός κίνδυνος αποφυλάκισης των κύριων κατηγορούμενων. Παρότι η ανάκριση έχει ουσιαστικά ολοκληρωθεί, οι ανακρίτριες δηλώνουν αδυναμία να κηρύξουν το τέλος της ανάκρισης, για να στείλουν τη δικογραφία στο Συμβούλιο Εφετών Αθηνών, το οποίο θα κρίνει τελικά ποιοι θα παραπεμφθούν σε δίκη και για ποιες κατηγορίες. Οι διαδικασίες καθυστερούν, πέρα από τον μεγάλο όγκο εργασίας, και από τα πολυάριθμα αιτήματα που σκοπίμως υποβάλλουν οι φασίστες κατηγορούμενοι για αποφυλάκισή τους ή αντικατάσταση των περιοριστικών όρων, ώστε να μπλοκάρουν την διαδικασία και να ζητήσουν αποφυλάκιση με βάση το 18μηνο.

Τέτοια αιτήματα είναι δεκάδες και ανάμεσα τους βρίσκει κανείς ακόμα κι αυτό του δολοφόνου Ρουπακιά. Ο χρυσαυγίτης εγκληματίας παρουσιάζεται σαν ένας φιλήσυχος οικογενειάρχης, που δεν είχε «ούτε πρόθεση ούτε σκέψη να αφαιρέσει ανθρώπινη ζωή», ζητώντας τη διακοπή της προσωρινής του κράτησης και αντικατάστασή της με περιοριστικούς όρους, μιας και, όπως λέει, «δεν είναι ύποπτος τέλεσης αδικημάτων και έχει λευκό ποινικό μητρώο».

Μια τυχόν αποφυλάκιση των φασιστών δολοφόνων θα είναι σαφώς μια άσχημη τροπή για το κίνημα, που ουσιαστικά συνέβαλε στην φυλάκιση τους μετά την δολοφονία του Π. Φύσσα. Θα έδινε περισσότερο «αέρα» σε κάθε είδους ναζιστικό απόβρασμα να προβεί σε νέες τυφλές επιθέσεις, ενάντια σε μετανάστες και αγωνιστές, αλλά και θα είναι μια υπονόμευση της λαϊκής νίκης της 25^{ης} Γενάρη. Γι' αυτό είναι το λιγότερο προβληματικές οι δηλώσεις της προέδρου της Βουλής, Ζωής Κωνσταντοπούλου, για επανεξέταση μνημονιακών συμβάσεων που ψηφίστηκαν χωρίς τη συμμετοχή προφυλακισμένων βουλευτών της Χρυσής Αυγής, οι οποίες, πέρα από τη σύγχυση που προκαλούν, χαλαρώνουν την πίεση ενάντια στην ΧΑ, δημιουργούν καλύτερους όρους στον κρατικό μηχανισμό για ευνοϊκή μεταχείριση της, για την αποφυλάκιση των ηγετικών στελεχών της, αλλά και στρώνουν τον δρόμο για μια «κόσμια» και «δίκαιη» δίκη της εγκληματικής ναζιστικής οργάνωσης, όπου οι προστάτες της θα προσπαθήσουν να πέσει σε όσο γίνεται πιο μαλακά. Απαιτείται επαγρύπνηση και κινητοποίηση παντού, για να φράξουμε το δρόμο σε κάθε τέτοιο ενδεχόμενο!

Π. Μπ.

επίκαιρα...

ΔΕΗ Κοζάνης: 12 δικογραφίες για εργατικά ατυχήματα το 2014

Συνολικά 12 δικογραφίες σχηματίστηκαν μέσα στο 2014 σχετικές με εργατικά ατυχήματα στη ΔΕΗ Κοζάνης, σύμφωνα με στοιχεία της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Κοζάνης. Πρόκειται για δικογραφίες που σχηματίστηκαν μετά από ισάριθμες αναφορές από την Επιθεώρηση Μεταλλείων Βορείου Ελλάδος (EMBE) και βρίσκονται όλες στο στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης. Αφορούν στις τραγικές συνέπειες από την εντατικοποίηση και τις ελαστικές σχέσεις εργασίας, τη μείωση του προσωπικού, την έλλειψη μέτρων υγιεινής και ασφάλειας. Από τον Μάρτιο του 2014 έως και σήμερα, οι νεκροί εργαζόμενοι φτάνουν τους επτά και στη μεγάλη λίστα των εργατικών ατυχημάτων στους χώρους της ΔΕΗ ΑΕ ήρθε να προστεθεί πρόσφατα και εργατικό ατύχημα στο Ορυχείο Καρδίας στο Λιγνιτικό Κέντρο Δυτικής Μακεδονίας στην ΠΕ Κοζάνης όταν εργαζόμενος υπέστη σοβαρό τραυματισμό στα πόδια μετά από σύγκρουση του μηχανήματος που οδηγούσε με φορτηγό εργολάβου της ΔΕΗ.

21χρονος μετανάστης νεκρός!

Ο Μοχάμεντ Καμαρά, 21 ετών, είναι άλλος ένας νεκρός πρόσφυγας στα χέρια της ΕΛΑΣ, εξαιτίας της συνειδητής εγκληματικής αδιαφορίας της για την υγεία των κρατουμένων.

Ο άτυχος μετανάστης είχε έρθει στην Ελλάδα το 2012, επιχειρήσει να φύγει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες μέσω του λιμανιού της Πάτρας, αλλά συνελήφθη και μεταφέρθηκε στο στρατόπεδο συγκέντρωσης Κορίνθου, όπου έμεινε 8 μήνες. Έκανε αίτηση για άσυλο, που απορρίφθηκε. Συνελήφθη ξανά στην Πεύκη στις 7/2 και στις 9/2 μεταφέρθηκε στα κρατητήρια του ΑΤ Κηφισιάς. Εκεί παραπονήταν για την υγεία του. Μεταφέρθηκε στο Αμαλία Φλέμγκ σε κωματώδη κατάσταση στις 20/2, ενώ βρισκόταν από την προηγούμενη μέρα σε κώμα. Σύμφωνα με τους γιατρούς, προσκομίστηκε στο νοσοκομείο με περιπολικό και διαγνώστηκε άμεσα διαβητική κετοξέωση, που συνήθως είναι επιπλοκή του σακχαρώδους διαβήτη. Προφανώς δεν του χορηγήθηκε ποτέ ινσουλίνη ούτε του δόθηκε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Σύμφωνα με τους δολοφόνους της ΕΛΑΣ, ο ασθενής, ένα 24ωρο πριν απ' τη μεταφορά του στο Αμαλία Φλέμγκ, είχε πάει με περιπολικό στο Σισμανόγλειο, όπου έφυγε παίρνοντας χάπια για τη δυσκοιλιότητα, ενώ όλη την επομένη βρισκόταν σε κώμα στο κρατητήριο! Εδώ υπάρχει μια τεράστια αντίφαση: αν του είχαν γίνει απλές εξετάσεις αίματος, τουλάχιστον θα φαινόταν οπωσδήποτε διαταραχή των επιπέδων της γλυκόζης, κετόνες κ.τ.λ. Προφανώς οι υπεύθυνοι προσπαθούν ν' αποφύγουν τις ευθύνες τους.

Το Σάββατο 28/2 πραγματοποιήθηκε διαμαρτυρία-εκδήλωση μνήμης, στην Πλατεία Αμερικής, από την Κίνησης Ενωμένοι Ενάντια στον Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή (ΚΕΕΡΦΑ), με συμμετοχή της Ο.Κ.Δ.Ε. και δεκάδων αλληλέγγυων.

Ο εργασιακός μεσαίωνας στην Ελλάδα σε αριθμούς

Μπαράζ μετατροπών σε ατομικές των συμβάσεων των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα, ενόψει των σχεδιαζόμενων αλλαγών στα εργασιακά και της αύξησης του κατώτατου μισθού, καταγράφουν οι υπηρεσίες του υπουργείου Εργασίας αλλά και της ΓΣΕΕ. Υπό την απειλή της απόλυσης και τον εφιάλτη της ανεργίας καλούνται εκβιαστικά οι εργαζόμενοι να αποδεχθούν ατομικές συμβάσεις μετατροπής βασικών όρων της εργασιακής σχέσης, όπως περικοπή ωρών εργασίας με ανάλογη ή μεγαλύτερη περικοπή αποδοχών. Τουλάχιστον επτά στους δέκα εργαζόμενους έχουν υπογράψει ατομική σύμβαση, ενώ μέσα σε τέσσερα χρόνια υπήρξαν 1.440 επιχειρησιακές συμβάσεις, με τις μειώσεις στις αποδοχές να είναι από 10% έως και 40%.

Ακόμη, περισσότερες από τις μισές προσλήψεις (790.918), σε σύνολο 1.566.130 προσλήψεων το 2014, αφορούσαν ενέλικτες μορφές εργασίας, δηλαδή μερική και εκ περιτροπής απασχόληση (στοιχεία από το σύστημα Εργάνη). Σήμερα το σύνολο των εργαζομένων σε καθεστώς μαύρης εργασίας προσεγγίζει τις 500.000! 300.000 είναι οι λεγόμενοι «ψευδοαπασχολούμενοι», οι οποίοι ενώ παρέχουν εξαρτημένη μισθωτή εργασία, παρουσιάζονται ως ελεύθεροι επαγγελματίες. 200.000 είναι οι εργαζόμενοι οι οποίοι, ενώ παρέχουν εργασία πλήρους ωραρίου, δηλώνονται ως μερικώς απασχολούμενοι. Περισσότεροι από 850.000 εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα είναι απλήρωτοι για πάνω από τέσσερις μήνες. Ένας στους τρεις εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα αμειβεται με 30 ευρώ καθαρά (έως 440 ευρώ μεικτά).

Το φοιτητικό κίνημα μπροστά στο πραγματικό πρόβλημα

Με τη νίκη του ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές της 25^{ης} Γενάρη διαμορφώθηκαν νέα δεδομένα για την εκπαίδευση. Από τις πρώτες κιόλας δηλώσεις τόσο του νέου πρωθυπουργού όσο και του υπ. παιδείας Αρ. Μπαλτά, φάνηκε πως θα ικανοποιηθούν βασικά αιτήματα, που απασχολούν το φοιτητικό κίνημα τα τελευταία χρόνια.

Συγκεκριμένα οι πρώτες εξαγγελίες για την τριτοβάθμια εκπαίδευση αφορούν: α) την κατάργηση των διαγραφών, χωρίς όμως να διευκρινίζεται αν θα καταργηθούν και τα όρια φοίτησης (το ν+2 του νόμου Διαμαντοπούλου και το 2ν του νόμου Γιαννάκου), β) την κατάργηση των συμβουλίων διοίκησης, γ) την επαναπόσληψη των διοικητικών υπαλλήλων – εδώ μπαίνει ένα ερωτηματικό για το πότε και πως θα γίνει η επαναπόσληψη, ειδικά μετά τη συμφωνία του Eurogroup στις 20 Φεβρουαρίου.

Όσο καυτά κι αν είναι όμως αυτά τα ζητήματα για τα πανεπιστήμια, όσο και αν η επίλυση τους έχει ιδιαίτερο συμβολισμό, αλλά και αποτελεί έστω και μερική δικαίωση για το φοιτητικό κίνημα, δεν μπορούν από μόνα τους να δώσουν λύσεις στα γιγάντια προβλήματα των ΑΕΙ και ΤΕΙ. Ο κύριος βραχνάς, αυτός της υποχρηματοδότησης, παραμένει και απειλεί με άτακτη χρεοκοπία την εκπαίδευση, μετά από 5 χρόνια συνεχόμενης λεηλασίας της από τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές των μνημονίων.

Ειδικότερα, η χρηματοδότηση έχει μειωθεί την τελευταία πενταετία από 50% έως 80%! Τα στοιχεία αυτά δεν αφορούν μόνο κάποια περιφερειακά ιδρύμα-

τα, αλλά και τα μεγαλύτερα πανεπιστήμια της χώρας (ΑΠΘ, ΕΚΠΑ, ΕΜΠ). Ο πρόεδρος του ΕΜΠ, Ι. Γκόλιας, προειδοποίησε για αναστολή λειτουργίας του ιδρύματος τον Μάιο, αν δεν εγκριθούν περισσότερα κονδύλια. Όλα τα ιδρύματα λειτουργούν οριακά, με απλήρωτους λογαριασμούς εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ, μη μπορώντας να επιτελέσουν βασικές λειτουργίες (θέρμανση στο ΤΕΙ Θεσ/νίκης, καθαριότητα σε ΑΠΘ και ΕΚΠΑ κ.λπ.). Η επίθεση που δέχτηκε η εκπαίδευση από όλες τις μνημονιακές κυβερνήσεις, με τελικό σκοπό τον ακρωτηριασμό των ΑΕΙ-ΤΕΙ, την επιβολή διδάκτρων και το ξεπούλημα σε ιδιώτες, έχει αφήσει πίσω της ερείπια.

Τα παραπάνω τραγικά προβλήματα δεν λύνονται με τις σωστές κατά τα άλλα εξαγγελίες του νέου υπουργού παιδείας. Για να εξασφαλιστεί η ομαλή λειτουργία των πανεπιστημίων, χρειάζεται γενναία αύξηση της χρηματοδότησης, ώστε να γίνουν δυνατές νέες πολυάριθμες προσλήψεις διοικητικού και εκπαιδευτικού προσωπικού, νέες υποδομές, εξοπλισμοί, ενίσχυση της φοιτητικής πρόνοιας κ.τ.λ.

Σήμερα δημιουργείται περισσότερο από ποτέ η ανάγκη για ένα φοιτητικό κίνημα που θα παλέψει κάτω από συγκεκριμένα αιτήματα και ξεφεύγοντας από τις φοιτητοκεντρικές αναλύσεις των προηγούμενων ετών, θα καταργήσει όλους του αντιεκπαιδευτικούς νόμους και τα μνημόνια στην πράξη. Ένα φοιτητικό κίνημα χωρίς καμία αυταπάτη, πως η νέα κυβέρνηση θα λύσει τα προβλήματά της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, και που θα δει κατάματα την αιτία της διάλυσης των ελληνικών πανεπιστημίων. Καθώς αρχί-

ζει να γίνεται κατανοητό σε όλους πως κύριος υπαίτιος για την κατάσταση της εκπαίδευσης –όπως και όλων των δημόσιων υπηρεσιών– είναι πρώτα απ' όλα η ίδια η χρεοκοπία και κατάρευση του ελληνικού καπιταλισμού, που την ακολούθησαν οι μνημονιακές-νεοφιλελεύθερες πολιτικές από Τρόικα-ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και τα δεκανίκια τους.

Όσο όμως η Ελλάδα συνεχίζει να τηρεί τις «υποχρεώσεις» της, όπως απαιτούν οι τοκογλύφοι-δανειστές, όσο κάνει νέους συμβιβασμούς και πολύ περισσότερο όσο αναγνωρίζει ένα χρέος που όχι μόνο δεν είναι «βιώσιμο», αλλά κυρίως δεν είναι χρέος των εργαζομένων, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και της νεολαίας, δεν θα μπορέσουν να βρεθούν τα χρήματα για την «επανεκκίνηση» των πανεπιστημίων, παρά μόνο πολύ μερικά και αποσπασματικά.

Η πρώτη νίκη του λαού στις 25 Γενάρη ήταν ένα ηχηρό όχι απέναντι σ' αυτές τις πολιτικές, στα μνημόνια και στην καταστροφή που επέφεραν. Μια νίκη που οι ρίζες της βρίσκονται στους αγώνες του ελληνικού λαού και φυσικά της νεολαίας την τελευταία 5ετία (5 Μάη, γενικές απεργίες 2010-12, Αγανακτισμένοι, 12 Φλεβάρη, ΕΡΤ κ.λπ.).

Αυτή τη νίκη, σε καμία περίπτωση, δεν πρέπει να την χαρίσει το φοιτητικό κίνημα στον ΣΥΡΙΖΑ. Αφού με την αδυναμία του προγράμματός του, τους συνεχόμενους συμβιβασμούς και ιδιαίτερα μετά τη συμφωνία της 20/2 γίνεται σιγά-σιγά

φανερό σε όλους πως δεν έχει την δυνατότητα και διάθεση για επιβολή ριζικών λύσεων. Όμως το πιο σημαντικό είναι ότι η λαϊκή νίκη της 25^{ης} Γενάρη, δημιούργησε ένα ρήγμα σε ένα σύστημα που άλλοτε έδειχνε ανίκητο. Ένα ρήγμα που το φοιτητικό κίνημα πρέπει να το εκμεταλλευτεί και να το διευρύνει με αυτοπεποίθηση, ώστε μαζί με τους εργαζόμενους, τους άνεργους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα να έρθουν σε οριστική ρήξη με το χρεοκοπημένο καπιταλιστικό σύστημα και να επιβάλουν τις δικές τους λύσεις.

Έτσι, η νέα περίοδος σε καμία περίπτωση δεν είναι περίοδος «ξεκούρασης», αλλά επιτάσσει την ανάπτυξη του κινήματος. Αυτό απαιτεί και την ενίσχυση και οικοδόμηση της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης, που παλεύει για την ανάπτυξη του φοιτητικού κινήματος, τον εξοπλισμό του με ένα αντικαπιταλιστικό/επαναστατικό πρόγραμμα και πρακτική, την υπεράσπιση της δημόσιας παιδείας, με τον μόνο ρεαλιστικό τρόπο, δηλαδή με ένα πρόγραμμα που θα βαθύνει το ρήγμα της 25^{ης} Γενάρη, και θα χτυπήσει τη ρίζα του προβλήματος, που δεν είναι άλλη από την ίδια την κρίση του καπιταλιστικού συστήματος.

■ Γιώργος Τσ.

«Ασπρίνη» για σχολεία και μαθητές τα μέτρα της κυβέρνησης Χρειάζεται αγώνας σε κάθε σχολείο!

Την κατάργηση της τράπεζας θεμάτων έχουν σαν προμετωπίδα οι νέες αλλαγές που εξήγγειλε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Οι υπόλοιπες αλλαγές, που εμπεριέχονταν στις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης αλλά και στο νομοσχέδιο που θα κατατεθεί στη Βουλή, αφορούν κυρίως τις υπόλοιπες πτυχές του «Νέου Λυκείου», που είχε ψηφιστεί επί κυβέρνησης Γ. Παπανδρέου. Συγκεκριμένα:

α) Καταργείται η προσμέτρηση των μέσων όρων της Α' και Β' Λυκείου για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

β) Επαναφέρεται ο μέσος όρος του «10» για την προαγωγή στην επόμενη τάξη, αντί του 9,5 που είχε καθιερωθεί με το Νέο Λύκειο.

γ) Επαναλειτουργία των ειδικότητων που είχαν καταργηθεί από τα ΕΠΑΛ. Επαναφορά των «διαθέσιμων» καθηγητών στις θέσεις τους.

Η εφαρμογή αυτών των εξαγγελιών –αν και όταν γίνει– θα είναι αρκετά σημαντική. Η συνέχιση της εφαρμογής του εξεταστικού κάτεργου του «Νέου Λυκείου» θα σήμαινε το πέταγμα όλο και περισσότερων μαθητών εκτός της εκπαιδευτικής διαδικασίας, ήδη από το Γυμνάσιο ή τις πρώτες τάξεις του Λυ-

κείου, μια κάθετη μείωση των εισακτέων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, αλλά μακροπρόθεσμα και μια μη αναστρέψιμη βλάβη στο ίδιο το εκπαιδευτικό σύστημα. Καθώς επρόκειτο απλά για μια προσαρμογή του σχολείου στην χρεοκοπία και κατάρευση του ελληνικού καπιταλισμού.

Ωστόσο, για το τρίτο σημείο, την επαναφορά δηλαδή των «διαθέσιμων», υπάρχει μια μεγάλη ασάφεια, τόσο ως το πότε θα γίνει, όσο και για το αν θα γίνει τελικά, ειδικά μετά τη «συμφωνία» της κυβέρνησης στο Eurogroup της 20^{ης} Φεβρουαρίου. Με τη «συμφωνία» αυτή, η κυβέρνηση δεσμεύεται ότι για τους επόμενους τέσσερις μήνες τουλάχιστον δεν θα πάρει κανένα μέτρο που θα «ζημιώνει» τα δημοσιονομικά της χώρας. Αυτό σημαίνει ότι οι χιλιάδες «διαθέσιμοι» καθηγητές, αλλά και τα λειτουργικά έξοδα των ειδικότητων που η κυβέρνηση Σαμαρά κατήργησε εν μια νυκτί, δεν μπορούν να επιστρέψουν, ή ότι –αν γίνει αυτό– θα πρέπει να ακρωθεί κάποια άλλη προγραμματική δέσμευση της κυβέρνησης.

Εδώ προσκρούει και το σημαντικότερο πρόβλημα για την παιδεία αυτή τη στιγμή –και για τη δευτεροβάθμια–, δηλαδή η κουτσουρεμένη στην 5ετία των Μνημονίων χρηματοδότηση.

Ένα πάγωμα της νεοφιλελεύθερης/

μνημονιακής επίθεσης είναι δυστυχώς «ασπρίνη» για την κατάσταση όπου έχει έρθει η δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Αυτό που χρειάζεται είναι μια ριζική αύξηση των δαπανών. Τόσο για να εξασφαλιστεί η λειτουργία των σχολείων, με σύγχρονους όρους (όχι με 30 και 35 μαθητές σε κάθε τμήμα), όσο και για να διασφαλιστεί ότι η νεολαία θα παίρνει από το σχολείο ουσιαστική μόρφωση και δεν θα «πηγαινοέρχεται» απλά. Για παράδειγμα, είναι αδιανόητο να μιλάμε για ουσιαστική μόρφωση ή εκπαίδευση των μαθητών, αν δεν υπάρχει στα πλαίσια του σχολείου μια πολιτική που θα αντιμετωπίζει τις επιπτώσεις της φτώχειας και της εξαθλίωσης, ή τουλάχιστον τις πιο δραματικές μορφές τους, όπως οι λιποθυμίες μαθητών λόγω υποσιτισμού.

Την πρώτη μας επιτυχία σαν μαθητές, δηλαδή την κατάργηση του εκτρώματος του «Νέου Λυκείου», πρέπει να την προχωρήσουμε ακόμα παραπέρα. Να μην επαναπαυτούμε σ' αυτή, αλλά να τη διαφυλάξουμε και να τη διευρύνουμε. Να απαιτήσουμε να αυξηθεί η

χρηματοδότηση, να γυρίσουν πίσω οι απολυμένοι καθηγητές και να προσληφθούν νέοι, ώστε να μειωθεί ο αριθμός μαθητών ανά τάξη, να δοθούν χρήματα για ενισχυτική διδασκαλία σε όλους τους μαθητές, ώστε να μην χρυσοπλώνουμε εμείς και οι οικογένειές μας τα φροντιστήρια για να μπορέσουμε να περάσουμε στο πανεπιστήμιο ή ακόμα και στην επόμενη τάξη.

Για να γίνουν αυτά χρειάζεται να οργανωθούμε σε κάθε σχολείο και γειτονιά. Το ξήλωμα των μνημονίων από τα σχολεία μας δεν θα γίνει όσο εμείς θα μένουμε παθητικοί περιμένοντας να βελτιωθεί η κατάσταση, αλλά μόνο με τους ίδιους μας τους αγώνες.

Αυτήν την προσπάθεια, να αναδείξει δηλαδή ένα πρόγραμμα για τη σωτηρία των σχολείων και το ξήλωμα των μνημονίων, αλλά και για το χτίσιμο ενός δυνατού μαθητικού κινήματος, θα κάνει η Μαθητική Αντεπίθεση το επόμενο διάστημα. Πάνω σ' αυτό καλούμε κάθε συμμαθητή μας που θέλει να αγωνιστεί, να οργανωθεί και να παλέψει μαζί μας.

«Λίστα Μεταρρυθμίσεων» και πρώτα κυβερνητικά Ελιγμοί και απαράδεκτες υποχωρήσεις

Μετά την υπογραφή της επαίσχυντης συμφωνίας στο Eurogroup, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έστειλε, όπως είχε δεσμευτεί στους «εταίρους», την περίφημη «λίστα μεταρρυθμίσεων», μέσω επιστολής του υπουργού Οικονομικών Γ. Βαρουφάκη.

■ Γιάννης Χαλάς

Το κείμενο αυτό ενσωματώνει όλες τις απαράδεκτες υποχωρήσεις της: γίνεται λόγος για «αξιοσημείωτες προσπάθειες για την οικονομική προσαρμογή» που κατέβαλε ο ελληνικός λαός(!), ενώ δηλώνεται ότι «οι ελληνικές αρχές τιμούν τις οικονομικές υποχρεώσεις της Ελλάδας προς όλους τους πιστωτές» και ότι «οποιαδήποτε νέα μέτρα θα έχουν πλήρη χρηματοδότηση απέχοντας από μονομερείς ενέργειες οι οποίες θα υπονόμωσαν τους δημοσιονομικούς στόχους». Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι σχεδόν κάθε νομοσχέδιο και μέτρο θα πρέπει να περνάει από την έγκριση των «θεσμών» (βλ. μετονομασμένη τρόικα), υπό τη μόνιμη βέβαια απειλή της «πιστωτικής ασφυξίας» και της «μη εκταμίευσης των δόσεων». Επιπλέον, τα 11 δις του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας επιστράφηκαν στον μηχανισμό του ESM για τη στήριξη των τραπεζών και μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για την ανακεφαλαιοποίησή τους. Η «λίστα Βαρουφάκη» περιλαμβάνει και πολλές άλλες απαράδεκτες δεσμεύσεις.

Ασφαλιστικό: Θα προχωρήσει το σχέδιο συγχωνεύσεων των ασφαλιστικών ταμείων που είχε δρομολογήσει η κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, με βέβαιη εξίσωση των παροχών προς τα κάτω. Παράλληλα, προωθείται η κατάργηση των «πρόωρων» συντάξεων, όπου «πρόωρη», κατά τους τρούικανούς, μπορεί να θεωρηθεί οποιαδήποτε συνταξιοδότηση πριν τα 62 έτη! Η διαβεβαίωση της κυβέρνησης ότι δεν θα θιγούν μητέρες ανηλίκων, άτομα με αναπηρία και όσοι υπάγονται στα βαρέα και ανθυγιεινά πολύ απλά σημαίνει ότι για αρκετές άλλες κατηγορίες θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας. Στο μεταξύ, παρότι προς το παρόν έχει «παγώσει» από την κυβέρνηση, είναι ασαφές τι θα γίνει με τη διαβόητη «ρήτρα μηδενικού ελλείμματος», που θα οδηγήσει άμεσα σε δραματικές περικοπές στις επικουρικές και τα εφάπαξ (σύντομα και στις κύριες συντάξεις). Αφήνεται επίσης ανοιχτό το ενδεχόμενο μείωσης προνοιακών επιδομάτων και του ΕΚΑΣ. Η επαναφορά της 13^{ης} σύνταξης στους χαμηλοσυνταξιούχους παραπέμπεται σε απροσδιόριστο μέλλον.

Ιδιωτικοποιήσεις: Η κυβέρνηση δεσμεύεται να μην ακυρώσει ιδιωτικοποιήσεις που έχουν ολοκληρωθεί ή δρομολογηθεί (Ελληνικό, ΟΠΑΠ, ΑΔΜΗΕ, ΔΕΣΦΑ, περιφερειακά αεροδρόμια). Επίσης, προς πώληση οδεύει ο ΟΣΕ, καθώς κατά τον Βαρουφάκη είναι «ζημιωγόνος», και μεγάλο

τμήμα του λιμανιού του Πειραιά, με μόνες εξαιρέσεις τον προβλήτα 1 και τα κομμάτια που χρησιμοποιούνται για την ακτοπλοΐα. Δεν καταργείται το ΤΑΙΠΕΔ και θα συνεχιστεί η «αξιοποίηση» (βλ. ξεπούλημα) πολλών ακινήτων του Δημοσίου. Η κυβέρνηση δηλώνει πως δεν θα πουληθούν εταιρίες ύδρευσης, ΔΕΗ και ΔΕΠΑ. Πόσο όμως δημόσιες θα παραμείνουν οι δύο τελευταίες, όταν οι εταιρίες διαχείρισης των αντίστοιχων δικτύων (ρεύματος και φυσικού αερίου) ΑΔΜΗΕ και ΔΕΣΦΑ θα ιδιωτικοποιηθούν;

Δημόσιο: Στην επιστολή Βαρουφάκη γίνεται λόγος για «καθολική εφαρμογή» του ενιαίου μισθολογίου και «εξορθολογισμό επιδομάτων». Αυτό σημαίνει ότι θα μειωθούν οι μισθοί υπαλλήλων που είχαν διατηρήσει μέρος από παλιότερα επιδόματα (υπουργείο Οικονομικών κ.λπ.) και πιθανότατα οι μισθοί σε ΔΕΚΟ, όπως επίσης και οι αποζημιώσεις για υπερωρίες, εκτός έδρας κ.α. Η κυβέρνηση δεσμεύεται ρητά για «σύνδεση μισθών με την αποδοτικότητα» και «επιβράβευση των αρίστων». Έτσι, θα υπάρξει διαβούλευση για ένα νέο, «αξιοκρατικό» σύστημα αξιολόγησης, ενώ τα απαιτούμενα χρήματα για τα μισθολογικά πριμ που θα λαμβάνουν οι «άριστοι» πιθανότατα θα προκύψουν από μειώσεις μισθών σε κάποιους άλλους. Το σίγουρο είναι ότι θα παραμείνει επ' άριστον το απαράδεκτο πάγωμα των μισθολογικών προαγωγών. Από την άλλη πλευρά, είναι ασφαλώς εξαιρετικά σημαντική η δέσμευση για επαναπρόσληψη των απολυμένων και όσων βρίσκονται σε διαθεσιμότητα. Ωστόσο, όλες οι επαναπροσλήψεις θα αφαιρεθούν από τις 15.000 προσλήψεις που προβλέπονται από τον προϋπολογισμό για όλο το Δημόσιο, με αποτέλεσμα να διαιωνιστούν (ή και να επιδεινωθούν, λόγω μαζικών συνταξιοδοτήσεων) οι τραγικές ελλείψεις προσωπικού, ιδιαίτερα σε υγεία και παιδεία. Στα θετικά η πρόθεση της κυβέρνησης να καταργήσει το φασιστικής έμπνευσης μνημονιακό πειθαρχικό δίκαιο, που καταπατά το τεκμήριο της αθώτητας με την επιβολή «αυτοδίκαιης αργίας».

Φορολογικά: Εδώ το τοπίο χαρακτηρίζεται από ακόμα περισσότερη «δημιουργική ασάφεια», καθώς ο Βαρουφάκης, ενώ διαβεβαιώνει ότι δεν θα υπάρξουν αυξήσεις στον ΦΠΑ (σε νησιά κ.α.), δηλώνει ότι επιδιώκει ενιαίο συντελεστή στο 15%, που σημαίνει ελάφρυνση σε προϊόντα που φορολογούνται με 23%, αλλά ανατιμήσεις σε είδη πρώτης ανάγκης που υπάγονται στον συντελεστή 13%! Στο μεταξύ, οι τρούικανοί πιέζουν για κατάργηση του χαμηλού συντελεστή 6,5% (ξενοδοχεία, βιβλία κ.α.), στον οποίο θα παραμείνουν, στην καλύτερη περίπτωση, μόνο ορισμένα βασικά τρόφιμα και τα φάρμακα. Η κατάργηση του ΕΝΦΙΑ και το αφορολόγητο των 12.000 ευρώ παραπέμπονται σε «βάθος χρόνου». Από την άλλη, έχει αποσταλεί στην Ε.Ε. «δέσμη μέ-

τρων» για την πάταξη της φοροδιαφυγής και του λαθρεμπορίου, η αποτελεσματικότητα της οποίας είναι εξαιρετικά αμφίβολη χωρίς σύγκρουση με το κεφάλαιο και επιβολή αντικαπιταλιστικών μέτρων, όπως ο έλεγχος στις ροές κεφαλαίων. Στην απελπισμένη προσπάθεια συλλογής φορολογικών εσόδων εντάσσεται η ρύθμιση για διαγραφή προστίμων και προσαυξήσεων σε όσους πληρώσουν το αρχικό κεφάλαιο της οφειλής τους μέσα στον Μάρτη.

Μετά την αναίρεση του μεγαλύτερου μέρους των προεκλογικών της υποσχέσεων, η κυβέρνηση προσπαθεί να αλλάξει το κλίμα με τα πρώτα νομοσχέδια. Προσক্রούει όμως σε ενστάσεις των «θεσμών», που είναι ο βασικός λόγος για τις συνεχείς αναβολές στα νομοσχέδια για τα «κόκκινα δάνεια» και τις 100 δόσεις στις ληξιπρόθεσμες οφειλές. Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, έχει κατατεθεί μόνο το νομοσχέδιο για την «ανθρωπιστική κρίση», που περιλαμβάνει μέτρα ανακούφισης όσων ζουν σε συνθήκες ακραίας φτώχειας: α) Επανασυνδέονται όλες οι κομμένες παροχές ρεύματος σε κύριες κατοικίες χωρίς επιβάρυνση και παρέχεται σε αυτά τα νοικοκυριά δωρεάν ρεύμα έως 300 κιλοβατώρες ως το τέλος του έτους. β) Παρέχεται επίδομα ενοικίου σε ως 30.000 νοικοκυριά για το 2015, με ενδεχόμενη παράταση και για το 2016. Η επιδότηση θα ανέρχεται σε 70 έως 220 ευρώ το μήνα. γ) Παρέχονται κουπόνια για αγορά βασικών ειδών διατροφής και διαβίωσης για 300.000 άτομα. Θα ακολουθήσουν ρυθμίσεις για παροχή ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης σε ανασφάλιστους και κάρτα δωρεάν μετακίνησης για τους άνεργους. Ωστόσο, ακόμα και γι' αυτά τα στοιχειώδη μέτρα, η κυβέρνηση δεσμεύεται να παρουσιάσει αναλυτική «κοστολόγηση» και να βρει «ισοδύναμα» από περικοπές άλλων δαπανών!

Στο «καυτό» μέτωπο των εργασιακών, η κυβέρνηση υπόσχεται να καταθέσει πολυνομοσχέδιο μέσα στο Μάρτη. Θα επανέλθουν οι ελεύθερες διαπραγματεύσεις της ΓΣΕΕ με τον ΣΕΒ και τις άλλες εργοδοτικές οργανώσεις για υπογραφή Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. Η όποια αύξηση του κατώτατου μισθού παραπέμπεται ουσιαστικά σε αυτές. Παράλληλα, προωθούνται μέτρα ιδιαίτερης σημασίας για τους εργαζόμενους: επαναφορά του ύψους των αποζημιώσεων και του χρόνου προειδοποίησης για απόλυση στα προ μνημονίου επίπεδα, αποκατάσταση της προστασίας από ομαδικές απολύσεις, «μετενέργεια» των συλλογικών συμβάσεων για έξι μήνες μετά τη λήξη τους, δικαίωμα μονομερούς προσφυγής των σω-

Σύνοδος G20

Τέλεσμα και ανταγωνισμοί

■ Σταύρος Σκευός

Στις 9-10 Φεβρουαρίου έγινε στην Ισταμπούλ η σύνοδος των G20, των 20 μεγαλύτερων οικονομιών, σε επίπεδο υπουργών οικονομικών και κεντρικών τραπεζιτών. Στη σύνοδο επιβεβαιώθηκε το τέλεσμα όπου βυθίζεται η παγκόσμια οικονομία, η αδυναμία των λύσεων που επιστρατεύουν οι ιμπεριαλιστές και τα αστικά επιτελεία, η όξυνση των ανταγωνισμών γύρω απ' αυτά τα αδιέξοδα.

Όπως είπε πριν τη σύνοδο η διευθύντρια του ΔΝΤ Κριστίν Λαγκάρντ, «πολλά διακυβεύονται... χωρίς δράση, θα μπορούσαμε να δούμε το τάνκερ της παγκόσμιας οικονομίας να συνεχίζει να μένει κολλημένο στα ρηγά νερά της αναμικτής ανάπτυξης και πολύ χαμηλής δημιουργίας θέσεων εργασίας». Πραγματικά, η παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία αντιμετωπίζει σωρεία προβλημάτων.

Τον Ιανουάριο, το ΔΝΤ υποβάθμισε τις προοπτικές για 12 απ' τις μεγαλύτερες οικονομίες. Η οικονομία των ΗΠΑ δείχνει μια σχετική σταθερότητα, αλλά η ανάπτυξη της παραμένει χαμηλή, χωρίς να μπορεί να παίξει το ρόλο «ατμομηχανής», υπονομευόμενη κατά διαστήματα από τη διεθνή στασιμότητα και αναταραχή. Τα πρόσφατα στοιχεία έδειξαν μικρότερη αύξηση του ΑΕΠ στο δ' εξάμηνο του 2014, λόγω της αύξησης των εισαγωγών και της μικρότερης του αναμενόμενου αύξησης των εξαγωγών. Με τις διεθνείς ισοτιμίες του δολαρίου ψηλά (βλ. παρακάτω), είναι επικερδές για τις αμερικάνικες επιχειρήσεις να εισάγουν, αλλά αυτό βαραίνει στο εγχώριο ΑΕΠ, ενώ οι εξαγωγές άλλων τομέων, όπως της βιομηχανίας, ακριβαίνουν και γίνονται δυσκολότερες. Η γιαπωνέζικη οικονομία πλατσουρίζει στα βαλτόνερα της χρόνιας στασιμότητάς της. Η Ευρώπη και ιδιαίτερα η Ευρωζώνη βρίσκεται στο επίκεντρο της κρίσης, αντιμέτωπη με τεράστια προβλήματα, με την «κρίση χρέους» και τη λεγόμενη «παγίδα του αποπληθωρισμού», δηλαδή το βάλτωμα και την πτώση της οικονομικής δραστηριότητας εξαιτίας της κρίσης και των απαντών «περιοριστικών», υφεσιακών πολιτικών των διαφόρων μνημονίων.

Ταυτόχρονα, κλείνει η βαλβίδα εκτόνωσης της κρίσης διαμέσου των BRICS και «αναδυόμενων οικονομιών». Οι ρυθμοί ανάπτυξης της Κίνας και της Ινδίας έχουν αισθητή πτώση (αν και για την Κίνα παραμένουν σε επίπεδα που μόνο στις ονειρώξεις τους θα έβλεπαν οι αμερικάνοι και ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές). Η Κίνα ήταν ανάμεσα στις 12 χώρες για τις οποίες το ΔΝΤ αναθεώρησε προς τα κάτω την εκτίμηση των ρυθμών ανάπτυξης. Ρωσία, Βραζιλία αλλά και «δεύτερης σειράς» τέτοιες χώρες, όπως η οικοδόσπινα της συνόδου Τουρκία, αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα και δοκιμάζονται από μια εκτεταμένη οικονομική (και όχι μόνο) αντιπίεση που έχουν εξαπολύσει οι ΗΠΑ. Όσο κι αν οι «αναδυόμενες», ειδικά η Κίνα, διατηρούν μια μακροπρόθεσμη δυναμική, που δεν φαίνεται να μπορούν ν' ανακόψουν οι ΗΠΑ και οι ιμπεριαλιστές με αποκλειστι-

κά οικονομικά μέσα, ωστόσο στην παρούσα φάση η πτώση –για κάποιες ο εκμηδενισμός– των ρυθμών ανάπτυξης τους σημαίνουν στραγγάλισμα της παγκόσμιας αγοράς, δυσκολεύοντας τη διαχείριση της κρίσης.

Μια μέρα πριν την έναρξη της συνόδου, οι υψηλόβαθμοι οικονομικοί αξιωματούχοι των ΗΠΑ, Τζέικομπ Λιου, και της Βρετανίας, Τζορτζ Όσμπορν, σε κοινή δήλωσή τους έγραψαν ότι «οι κυβερνήσεις πρέπει να χρησιμοποιήσουν όλο το σερβιζό των οικονομιών τους και να υλοποιήσουν τον συλλογικό στόχο του G20 για ισχυρή, βιώσιμη και ισορροπημένη παγκόσμια ανάπτυξη». Πιο πριν, ο Λιού είχε πει ότι οι ΗΠΑ δεν μπορούν να είναι η μόνη χώρα που να «βάζει μπρος» την παγκόσμια οικονομία, ενώ άλλοι αμερικάνοι αξιωματούχοι δήλωναν πως η Ευρώπη «δεν κάνει αρκετά» για να εμποδίσει την εξάπλωση της οικονομικής αναταραχής. Πράγμα που επανέλαβαν κοινά στη δήλωσή τους οι Λιού και Όσμπορν, μιλώντας για την ανάγκη «δραστικών» νομισματικών πολιτικών, που να ενθαρρύνουν τη δαπάνη των επιχειρήσεων και των νοικοκυριών και ν' απομακρύνουν τον αποπληθωρισμό, μεταρρυθμίσεων που να «ισορροπούν» τη μείωση των δημοσιονομικών ελλειμμάτων και τις επενδύσεις, ύψωσης του βιοτικού επιπέδου (και βέβαια της ανταγωνιστικότητας). Μάλιστα, ότι τα παραπάνω γίνονται πιστικά απαραίτητα σε συνθήκες όπου η παγκόσμια οικονομία αποσταθεροποιείται από έναν αριθμό «γεωπολιτικών προκλήσεων» – έχοντας υπόψη τα ανοιχτά μέτωπα σε Ουκρανία, Μέση Ανατολή, Βόρεια Αφρική κ.α. και τα οποία έρχιναν βαριά τη σκιά τους στη σύνοδο, ιδίως το ουκρανικό.

Πίσω απ' αυτές τις δηλώσεις διαφαίνεται η στρατηγική των ΗΠΑ, με την οποία συντάσσεται η Βρετανία. Οι ΗΠΑ έχουν εξαπολύσει μια αντιπίεση με αιχμή του δόρατος την αύξηση των επιτοκίων, ώστε να κάνουν πιο ελκυστική την παραμονή/τοποθέτηση κεφαλαίων στο εσωτερικό τους, να επαναπατρίσουν κεφάλαια απ' όλο τον υπόλοιπο κόσμο, ειδικά απ' τις «αναδυόμενες» οικονομίες. Στόχος τους είναι αυτό το χρήμα ν' αναθερμάνει την οικονομική δραστηριότητα στις ίδιες τις ΗΠΑ, δημιουργώντας ζήτηση, επενδύσεις, θέσεις εργασίας – γι' αυτό και η Fed (η ομοσπονδιακή-

κεντρική τράπεζα των ΗΠΑ) διακηρύσσει ως στόχο την αύξηση του πληθωρισμού στο 2% (σήμερα ο λεγόμενος «δομικός πληθωρισμός» αυξάνεται με ρυθμό 1,6%). Αν και η κατάσταση και τα σχέδιά τους πολύ απέχουν από ένα μπουμ επενδύσεων στις ΗΠΑ (πράγμα για το οποίο θα χρειαζόνταν αρκετές ακόμα προϋποθέσεις, ενώ υπάρχει και το κομβικό ζήτημα του παρασιτικού χρηματοπιστωτικού τομέα, που κυριάρχει οικονομικά-πολιτικά και απαιτεί τοκογλυφικά κέρδη, στραγγίζοντας πόρους απ' την υπόλοιπη οικονομία και τις παραγωγικές επενδύσεις), θέλουν μ' αυτό τον τρόπο τουλάχιστον «να κόψουν τα πόδια» στους επικίνδυνους ανταγωνιστές τους ή ν' ανακόψουν την ενίσχυσή τους. Το επόμενο διάστημα και μάλλον μέχρι τον Ιούνιο, προγραμματίζεται από την Fed η πρώτη αύξηση των επιτοκίων από το 2006.

Οι ΗΠΑ, αφού αντέδρασαν στο ξέσπασμα της κρίσης το 2007-08 με την πολιτική της «ενίσχυσης της ρευστότητας» και της «ποσοτικής χαλάρωσης» (το λεγόμενο «τύπωμα χρήματος»), διχοτετώντας στο σύστημα σχεδόν 4 τρις δολάρια (κυρίως στον χρηματοπιστωτικό τομέα, όχι στην «πραγματική» οικονομία, επενδύσεις, μισθούς κ.λπ.), είδαν αυτή την πολιτική να φτάνει στα όριά της. Γι' αυτό επιχειρούν τώρα «να μαζέψουν το χρήμα» απ' όλο τον πλανήτη, αναπληρώνοντας τα κενά που αφήνει το σταμάτημα της «ποσοτικής χαλάρωσης».

Αυτά τα κενά, όμως, αναπαράγονται στην υπόλοιπη παγκόσμια οικονομία, που αρχίζει να νιώθει τις επιπτώσεις, να «στεγνώνει» εξαιτίας αυτής της ροής κεφαλαίων προς τις ΗΠΑ. Οι ίδιες οι ΗΠΑ θέλουν να υπάρχει, αν είναι δυνατόν, ένας κάποιος έλεγχος αυτής της κατάστασης: αφενός, γιατί διαφορετικά κινδυνεύουν να χάσουν από την στασιμότητα/πτώση της παγκόσμιας οικονομίας αυτό που επιχειρούν να κερδίσουν στο εσωτερικό τους – αφετέρου, γιατί η συνεχιζόμενη διεθνής οικονομική αναταραχή βάζει φωτιά στη διαχείριση των καυτών γεωπολιτικών μετώπων/συγκρούσεων. Γι' αυτό καλούν και τον υπόλοιπο κόσμο ν' αναλάβει «δράση», δηλαδή να ρίξει χρήμα στην αγορά, για ν' απαλύνει τις επιπτώσεις. Όπως δήλωσε αμερικανός αξιωματούχος στη Wall Street Journal: «Ο κόσμος θεμελιωδώς έχει ανάγκη από περισσότερη ζήτηση! – θα συμφωνούσα-

τε σε αυξήσεις μισθών, αξιότιμη κύριε;]... οι κεντρικοί τραπεζίτες σε Ευρώπη, Ιαπωνία και άλλες οικονομίες θα μπορούσαν να προχωρήσουν σε νομισματική χαλάρωση, σε μια προσπάθεια να τονωθούν η ζήτηση, οι επενδύσεις και οι εξαγωγές.» Με απλά λόγια: οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές καλούν όλους τους υπόλοιπους να βάλουν το χέρι στην τσέπη, να καταβάλουν το μερίδιο τους για μια πολιτική που ενισχύει τους ίδιους!

Δεν είναι λοιπόν τυχαίες οι δηλώσεις π.χ. του Αλί Μπαπατζάν, αναπληρωτή πρωθυπουργού της Τουρκίας, υπεύθυνου για την οικονομία, ότι «η δημοσιονομική και η νομισματική πολιτική ασκούνται στα όριά τους» και ότι στο ΔΝΤ πρέπει να δοθεί «περισσότερη φωνή στα έθνη με χαμηλό εισόδημα». Η του ίδιου του Ερντογάν ότι «αν ανεβάσουμε τα επιτόκια, ανεβάζουμε τον πληθωρισμό». Η του αναπληρωτή υπουργού οικονομικών της Κίνας, Ζου Γκουανγκιάο, πως «δεν πιστεύουμε ότι μόνο η αλλαγή στη νομισματική πολιτική θα μπορέσει να έχει αποτέλεσμα». Πολλές χώρες έχουν μπει σ' έναν κύκλο νομισματικής χαλάρωσης (βλ. και άρθρο για την υποτίμηση του ελβετικού φράγκου, ΕΠ Φεβρουαρίου 2015), για ν' αντιμετωπίσουν τα άμεσα προβλήματα, όπως οι Ινδία, Αυστραλία, Καναδάς, Δανία, ενώ η Κίνα έχει μειώσει τα απαιτούμενα όρια αποθεματικών των τραπεζών (που επίσης οδηγεί σε «νομισματική χαλάρωση»). Ωστόσο, αυτός ο υφέρπων νομισματικός πόλεμος δεν κάνει τελικά τίποτε άλλο απ' το να αναπαράγει τα αδιέξοδα, καθώς δημιουργεί υποτιμήσεις νομισμάτων που η μια ανταγωνίζεται την άλλη, κατακερματίζοντας την παγκόσμια οικονομία, τη στιγμή που –στις σημερινές συνθήκες πρωτοφανούς διεθνοποίησης του κεφαλαίου και αλληλεξάρτησης των οικονομιών– μόνο μια «παγκόσμια λύση» θα στην κρίση θα ήταν νοητή. Αλλά αυτό ακριβώς είναι που δεν μπορεί να υπάρξει – και αυτή είναι μια ακόμα απόδειξη ή εκδήλωση της κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος και ταυτόχρονα μοχλός χειροτέρευσής της.

Σ' αυτό το φόντο, ποια μπορεί να είναι η «δράση» που ζητάει η κυρία Λαγκάρντ, η αποκαλούμενη και «μαρκησία»; Μάλλον καμία, εκτός από το να κάνει η ίδια άλλη μια δήλωση, τιμώντας τα καθήκοντα και το μισθό της. Μόλις το καλοκαίρι, στη σύνοδο του G20 στο Μπρίσμπεϊν της Αυστραλίας, υποτίθεται είχαν συζητηθεί μέτρα... Όπως συμβαίνει τα τελευταία χρόνια σε όλα τα G20, χωρίς τελικά να γίνεται τίποτα, χωρίς την επίλυση κανενός προβλήματος, με τους αυξανόμενους ανταγωνισμούς να παραλύουν κάθε κοινή «δράση» και οι σύνοδοι να γίνονται όλο και περισσότερο διακοσμητικές. Το καπιταλιστικό σύστημα όχι μόνο βυθίζεται στην κρίση, αλλά η ύπαρξη ενός κάποιου σχεδίου διαχείρισής της μοιάζει όλο και πιο πολύ με τετραγωνισμό του κύκλου – αφήνοντας ανοιχτό τον δρόμο για την ταξική βαρβαρότητα, τεράστιες συγκρούσεις και πολέμους, ζοφερούς κινδύνους για το μέλλον της ίδιας της ανθρωπότητας.

ΑΝΔΑΛΟΥΣΙΑ-ΕΚΛΟΓΕΣ

Πολιτικός σεισμός διαρκείας στην Ισπανία

Στις 6 Μαρτίου άνοιξε η προεκλογική καμπάνια για τις πρόωρες εκλογές στην Ανδαλουσία. Ανοίγει ταυτόχρονα η πιο κρίσιμη χρονιά της ισπανικής μεταπολίτευσης από το 1975, με εκλογικές αναμετρήσεις που αναμένεται να αλλάξουν εντελώς τον πολιτικό χάρτη της χώρας. Δημοτικές εκλογές τον Μαΐο, διπλές εκλογές στην Καταλονία με χαρακτήρα δημοψηφίσματος για την ανεξαρτησία της, εθνικές εκλογές το Νοέμβρη, αναμένεται να προκαλέσουν έναν πολιτικό σεισμό διαρκείας για το μοναρχικό καθεστώς και τη δεξιά κυβέρνηση Ραχόι. Το Λαϊκό Κόμμα βρίσκεται στη χειρότερη ιστορική του στιγμή και αποδυναμώνεται συνεχώς. Επίσης στις 6 Μαρτίου ανακοινώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο της Ισπανίας πώς θα δικαστούν 40 υψηλόβαθμα κομματικά στελέχη αλλά και το ίδιο το κόμμα(!), κατηγορούμενα για εμπλοκή στο μεγαλύτερο σκάνδαλο διαφθοράς στην ιστορία της Ισπανίας. Πρόκειται για την υπόθεση-έρευνα με την κωδική ονομασία "Gurtel", που είχε ξεκινήσει από το 2007 (η ύπαρξη της δημοσιοποιήθηκε το 2009) έχοντας ως στόχο ένα πολιτικό κύκλωμα διαφθοράς με κέντρο το Λαϊκό Κόμμα. Σ' αυτό εμπλέκονται μεταξύ άλλων τρεις πρώην ταμίες του κόμματος (Λουίς Μπάρθενας, Αλβάρο Λαπουέρτα, Άνχελ Σάντσες) και η πρώην υπουργός Υγείας Ανα Μάτο. Οι κατηγορίες είναι ο άμεσος ή έμμεσος χρηματισμός για διάστημα πάνω από 5 χρόνια, με ανταλλαγή ευνοϊκή μεταχείριση και αναθέσεις συμβολαίων του δημοσίου. Για τον Μπάρθενας, ο οποίος πρόσφατα αποφυλακίστηκε για άλλη υπόθεση διαφθοράς, ο δικαστής όρισε εγγύηση 89 εκ. ευρώ, ενώ το Λαϊκό Κόμμα καλείται να πληρώσει πάνω από 245 εκ. Παρότι η δίκη καθυστερεί επιδεικτικά -αρχίζει το 2016-, η φθορά της κυβέρνησης είναι πολύ μεγάλη.

Πέρα όμως από τα σκάνδαλα, η σκληρή νεοφιλελεύθερη γραμμή της κυβέρνησης έχει συνθλίψει την εργατική τάξη και τα μεσαία στρώματα για να σώσει τις ισπανικές τράπεζες και τον ισπανικό καπιταλισμό, αποδεσμεύοντας τεράστιες μάζες από τα δύο μεγάλα κόμματα (Σοσιαλιστικό και Λαϊκό), που κυβερνάνε εναλλασσόμενα στην εξουσία σαράντα χρόνια. Με μια επιθετική ρητορική ενάντια στην κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, η ισπανική κυβέρνηση προσπαθεί να κρύψει τη γύμνια της δικής της πολιτικής (25% ανεργία, 30% κάτω από το όριο της φτώχειας, 35.000 κατασχέσεις πρώτης κατοικίας το 2014, κράτος έκτακτης ανάγκης -βλ. νόμος «φίμωτρο»-, συλλήψεις αντιφασιστών που επέστρεφαν απ' την Ουκρανία κ.α.), αλλά κυρίως να εξορκίσει το φάντασμα που κατοικεί στο δικό της σπίτι, το Podemos.

Οι πρόωρες εκλογές στις 22 Μάρτη έχουν λοιπόν ένα ειδικό βάρος, μιας και το αποτέλεσμά τους θα είναι μια πυξίδα για τις ραγδαίες εξελίξεις στην Ισπανία. Η Ανδαλουσία εξάλλου είναι μια από τις επαρχίες που έχουν χτυπηθεί περισσότερο από την κρίση, με σταθερά τα μεγαλύτερα ποσοστά ανεργίας στη χώρα. Με βάση το αποτέλεσμα αυτών των εκλογών θα χαραχθεί και η τακτική που θα ακο-

λουθήσει ο Ραχόι -αλλά και το Podemos- προς τις βουλευτικές εκλογές του Νοέμβρη. Υπό κανονικές συνθήκες, οι εκλογές για την Αυτόνομη Κυβέρνηση της Ανδαλουσίας έπρεπε να πραγματοποιηθούν το 2016, αλλά η πίεση του κινήματος προκάλεσε μια ενδοκυβερνητική κρίση (κυβέρνηση συνεργασίας του ΣΚ με την Ενωμένη Αριστερά/ΕΑ και τους Πράσινους), επιβάλλοντας την επίσηυσή τους.

Είναι χαρακτηριστικός ο βρώμικος ρόλος της ΕΑ (συνεργασία ΚΚ Ισπανίας με άλλα μικρότερα κόμματα) στην Ανδαλουσία. Με αντάλλαγμα το μοίρασμα της εξουσίας στην τοπική κυβέρνηση έγινε δεκανίκι του ΣΚ. Φυσικά, τίποτα από τα μέτρα που έθετε ως «προϋποθέσεις» για να μπει στην κυβέρνηση δεν πραγματοποιήθηκε (μείωση ενοικίων, δημόσια τράπεζα, φορολογία σε μεγάλες εκτάσεις). Ενώ σκληρά αντιλαϊκά μέτρα πέρναγαν το ένα μετά το άλλο, οι μεταλλαγμένοι σταλινικοί συζήταγαν για την «πρόοδο». Όταν πια δεν τους χρειαζόταν, το ΣΚ τους πέταξε έξω και η πρόεδρος της Βουλής Σουσάνα Ντίαζ κάλεσε σε πρόωρες εκλογές, δηλώνοντας «δυσπιστία» απέναντι στους εταίρους της.

Οι δημοσκοπήσεις δείχνουν να προηγείται το ΣΚ με 34,5% των ψήφων και να ακολουθούν το ΛΚ με 25,5%, το Podemos με 19,5%, η ΕΑ με 5%. Σε κάθε περίπτωση, οι απώλειες για τα δύο μεγάλα κόμματα θα είναι μεγάλες, ενώ μια μεγαλύτερη άνοδος του Podemos πολύ πιθανόν ν' αφήσει εκτός βουλής την ΕΑ. Το Podemos κατεβάζει επικεφαλής του ψηφοδελτίου την Τερέζα Ροντρίγκεζ, μια από τους 5 ευρωβουλευτές που εξέλεξε στις πρόσφατες ευρωεκλογές. Η Ροντρίγκεζ είναι ηγετικό μέλος του «τμήματος» της Ενιαίας Γραμματείας στην Ισπανία, της «Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς», που αυτοδιαλύθηκε πρόσφατα για να μετατραπεί σε «κίνημα» συμβατό με το καταστατικό του Podemos (δεν επιτρέπει τη συμμετοχή σ' αυτό σε πολιτικά κόμματα). Το Podemos, όσο πλησιάζει προς την εξουσία, τόσο απαλφίζει τα πιο αιχμηρά σημεία της πολιτικής του, κυρίως όσον αφορά το χρέος - και στο εσωτερικό του κυριαρχεί μια τεχνοκρατική ομάδα γύρω από τον Πάμπλο Ιγκλέσιας. Το κεντρικό του σύνθημα στην Ανδαλουσία είναι «Η αλλαγή ξεκινάει στην Ανδαλουσία» και το πρόγραμμά του θα φτιαχτεί λίγο πριν τις εκλογές, περνώντας από τέσσερις φάσεις: 1. Προτάσεις των τοπικών «κύκλων» Podemos και έλεγχός τους από μια ομάδα «ειδικών», που θα αξιολογήσουν αν είναι βιώσιμες με βάση τον προϋπολογισμό. 2. Δημοσίευση προσχεδίου με τα κεντρικά σημεία. 3. Άνοιγμα ηλεκτρονικής «πλατφόρμας» για την εκλογή προτεραιοτήτων. 4. Δημοσίευση του τελικού προγράμματος. Είναι βέβαιο ότι όλα αυτά απέχουν πάρα, μα πάρα πολύ απ' το να είναι ένα χρήσιμο εργαλείο για την εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα της χώρας, που έχουν ήδη εμπλακεί σε μια σκληρή μάχη με τους δικούς τους μνημονιακούς!

■ Paulin Bubullima

στον κόσμο...

ΗΠΑ

Τη μεγαλύτερη απεργία από το 1980, με συμμετοχή πάνω από 9.000 εργαζομένων, κήρυξε από την 1^η Φλεβάρη το συνδικάτο «Ενωμένοι Μεταλλεργάτες» (USW) σε δώδεκα διυλιστήρια, που αντιπροσωπεύουν πάνω από το 10% της συνολικής παραγωγής της χώρας. Η απεργία κηρύχτηκε μετά την αποχώρηση της Shell, επικεφαλής των εκπροσώπων των πετρελαϊκών εταιρειών, που δεν δέχεται τα αιτήματα του USW στο πλαίσιο της Εθνικής Πετρελαϊκής Διαπραγμάτευσης για την υπογραφή νέας τριετούς σύμβασης.

Το συνδικάτο στο τομέα της πετρελαιοβιομηχανίας αριθμεί πάνω από 30.000 μέλη, που εργάζονται σ' όλους τους τομείς της πετροχημικής βιομηχανίας, και εκπροσωπεί εργαζόμενους 65 διυλιστηρίων, που παράγουν περίπου το 64% του πετρελαίου της χώρας.

Τα βασικά αιτήματα των εργαζομένων είναι: αύξηση 5% για τον πρώτο χρόνο και 6% για τα δύο επόμενα, μέτρα για την αντιμετώπιση της υπερεργασίας και της συνακόλουθης χρόνιας κόπωσης που οδηγεί σε δυστυχήματα, διεύρυνση της ιατροφαρμακευτικής κάλυψης, αυστηρότεροι κανονισμοί ασφάλειας (οι αμερικανοί εργάτες διυλιστηρίων αντιμετωπίζουν τριπλάσιο αριθμό θανάτων από τους ευρωπαίους) και πολιτική προσλήψεων υπέρ των εγγεγραμμένων στο σωματείο εργαζομένων.

Οι απεργοί δεν είναι μόνοι, αφού από την πρώτη μέρα της απεργίας τους συμπαραστέκονται οικολόγοι ακτιβιστές της οργάνωσης «Κοινότητες για Καλύτερο Περιβάλλον», που υποστηρίζουν πως τα αιτήματα βοηθούν στην πρόληψη ατυχημάτων, που προκαλούν τεράστιες οικολογικές καταστροφές. Την απεργία υποστηρίζει με την συμμετοχή του στις κινητοποιήσεις και το Εθνικό Συνδικάτο Νοσηλευτών (NNU), που θεωρεί τα αιτήματα κομβικά για τη δημόσια υγεία. Αυτό έχει δώσει μεγάλη ώθηση στους απεργούς για να συνεχίσουν και έτσι καλούν σε καθολική απεργία τον κλάδο τους και σε συμπαραστάση άλλους κλάδους εργαζομένων, που αγωνίστηκαν το προηγούμενο διάστημα (όπως οι λιμενεργάτες και οι εργαζόμενοι στην αυτοκινητοβιομηχανία), τονίζοντας πως τα προβλήματά είναι κοινά, αποτέλεσμα της διεθνούς κρίσης και της επίθεσης, που δέχονται οι εργαζόμενοι από την Αθήνα ως το Ντιτρόιτ.

Από την άλλη πλευρά, οι εταιρείες του κλάδου επικαλούνται την καταβράθρωση της τιμής του πετρελαίου κατά 60%, για την περιτολή δαπανών και τις απολύσεις. Οι απεργοί απαντούν με στοιχεία έρευνας της Ernst & Young για το 2013, σύμφωνα με την οποία είχαν αύξηση των κερδών τους, μετά τη φορολόγηση, κατά 53%.

ΠΟΛΩΝΙΑ

Στις 12 Φλεβάρη, το δικαστήριο έκρινε παράνομη την απεργία χιλιάδων ανθρακωρύχων της εξορυκτικής εταιρείας "Jastrzebie" (βλ. ΕΠ Φλεβάρη 2015) στη Νότια Πολωνία. Την ίδια μέρα οργανώθηκε πορεία από τις γυναίκες και τα παιδιά των απεργών στην πόλη Ιατζέστρε-Ζντρόι.

Η κυβέρνηση έκανε ό, τι μπορούσε για να σπάσει τον αγώνα, έστειλε ειδική μονάδα της αστυνομίας για να αντιμετωπίσει τους διαδηλωτές, με χρήση δακρυγόνων και αύρας. Περισσότεροι από 20 απεργοί τραυματίστηκαν, κάποιοι από αυτούς βαριά. Παράλληλα, εισαγγελείς κίνησαν διαδικασίες ενάντια στους οργανωτές της απεργίας, απειλώντας με πρόστιμα αποζημίωσης των απωλειών εσόδων της εταιρείας. Ανάμεσα στους κατηγορούμενους είναι ο Τσίστοφ Λουαμπόμπζ, συνδικαλιστής, ηγέτης της απεργίας των ανθρακωρύχων πριν 7 χρόνια, που έχει διωχθεί πολλές φορές για την δράση του.

Οι απεργοί ανθρακωρύχοι απαιτούν την παραίτηση του προέδρου της εταιρείας «Γιάροσλαβ Ζαγκόρσκι», ο οποίος την οδήγησε στην κατάρρευση. Η κυβέρνηση, παρότι κατέχει πάνω από τις μισές μετοχές της εταιρείας, αρνείται να δώσει λύση. Οι απεργοί, οι οικογένειές τους και η τοπική κοινωνία δηλώνουν αποφασισμένοι να συνεχίσουν τον αγώνα τους, που υπερασπίζεται το δικαίωμα στην εργασία και το δικαίωμα των πολωνών εργαζομένων να απεργούν και να διαδηλώνουν.

70 χρόνια από τη διάσκεψη της Γιάλτας

■ Κωνσταντίνος Σηφάκης

Μεταξύ 4-11 Φεβρουαρίου

1945, δύο μήνες πριν την οριστική ήττα του γερμανικού ιμπεριαλισμού, έγινε στη Πάλτα, πόλη της Κριμαίας, η διάσκεψη των ηγετών ΕΣΣΔ-ΗΠΑ-Βρετανίας (Στάλιν, Ρούσβελτ, Τσόρτσιλ). Εκεί καθορίστηκαν σε αδρές γραμμές τα σύνορα, ο πολιτικός χάρτης και το μέλλον του μεταπολεμικού κόσμου. Ήταν η δεύτερη από τις τρεις διασκέψεις μεταξύ των δυνάμεων αυτών στη διάρκεια του πολέμου. Είχε προηγηθεί η διάσκεψη της Τεχεράνης (Δεκέμβριος 1943) και θα ακολουθούσε η διάσκεψη του Πότσταμ (Ιούλιος 1945).

Αποφασίστηκε η ίδρυση του ΟΗΕ και του Συμβουλίου Ασφαλείας, ως μεταπολεμικής συνέχειας της Κοινωνίας των Εθνών. Επίσης, ο διαμελισμός της Γερμανίας σε τέσσερις ζώνες κατοχής, μεταξύ των τριών μεγάλων δυνάμεων και της Γαλλίας. Ορίστηκαν ως βάση συζήτησης για τις πολεμικές αποζημιώσεις που θα κατέβαλλε η Γερμανία αξίες ύψους 22 δις δολαρίων (το 50% αξιωνε η ΕΣΣΔ). Οι αποζημιώσεις θα περιελάμβαναν απεγκατάσταση του βιομηχανικού εξοπλισμού, υποδομών και μεταφορικών μέσων, μερίδια γερμανικών επιχειρήσεων, παράδοση μέρους της τρέχουσας γερμανικής παραγωγή, χρήση γερμανικού εργατικού δυναμικού. Καταγράφηκαν αποφάσεις και συζητήσεις για την Πολωνία, τη Γιουγκοσλαβία, το Ιράν, τη ΝΑ Ευρώπη. Ακόμα, η συμφωνία η ΕΣΣΔ να κηρύξει τον πόλεμο στην Ιαπωνία, μετά τη λήξη του πολέμου στην Ευρώπη, και η παραχώρηση στην ΕΣΣΔ των Κουρίλων Νήσων και άλλων εδαφικών διεκδικήσεων στην Άπω Ανατολή. Τέλος, οι αποφάσεις συνοδεύτηκαν από τη «Διακήρυξη της απελευθερωμένης Ευρώπης», όπου διατυπώνονταν την «κοινή συμφωνία να συνεργήσουμε» ώστε «οι απελευθερωμένοι λαοί... να λύσουν με δημοκρατικά μέσα πιεστικά πολιτικά και οικονομικά τους προβλήματα». Βέβαια, όλο το προηγούμενο διάστημα οι βόμβες και οι σφαίρες της Βρετανικής Αυτοκρατορίας λιάνιζαν το αθηναϊκό προλεταριάτο στα Δεκεμβριανά...

Οι καταληκτικές αποφάσεις δεν ήταν αποτέλεσμα διπλωματίας, διαπραγματεύσεων και πολιτικών ελιγμών παρά μόνο δευτερευόντως. Το κοινωνικό και πολιτικό μέλλον των ηττημένων ιμπεριαλισμών, των δορυφόρων τους και των κατεκτημένων στη διάρκεια του πολέμου χωρών καθορίστηκε από το αποτέλεσμα στα πεδία των μαχών και από τους πετυχημένους ή όχι υπολογισμούς της κάθε άρχουσας τάξης ξεχωριστά. Η διαίρεση της Ευρώπης κατά μήκος της γραμμής Στετίν-Τεργέστη είχε καθοριστεί από τις μεγάλες στρατιωτικές επιτυχίες της ΕΣΣΔ μετά το 1943 και την καθοριστική ήττα των γερμανικών στρατευμάτων στο Στάλινγκραντ, την οποία ακολούθησαν οι νίκες σε Κουρσκ, Μίνσκ κ.α. Τις μέρες που διεξαγόταν η διάσκεψη της Πάλτας, ο σοβιετικός στρατός απείχε μόλις 100 χλμ. από το Βερολίνο, όπου σύντομα, την Πρωτομαγιά του '45, θα κυμάτιζε πλέον η κόκκινη σημαία. Ήταν αποτέλεσμα, αν μη τι άλλο, της αυταπάρνης του σοβιετικού λαού και της ανωτερότητας της έστω και γραφειοκρατικά σχεδιασμένης οικονομίας της ΕΣΣΔ, σε συνδυασμό με την τυχοδιωκτική, εθελότυφλη πολιτική του ναζιστικού επιτελείου και του γερμανικού κεφαλαίου, που συνέχιζε τον πόλεμο ισόβαρα και στα δύο μέτωπα. Σε γενικές γραμμές, όπου είχαν φτάσει τα στρατεύματα των τριών μεγάλων «συμμάχων» στο τέλος του πολέμου, εκεί και έμειναν, με μερικές τροπο-

ποιήσεις που έγιναν μέσω των δυνάμεων και λαβείν της σοβιετικής γραφειοκρατίας, όπως στην περίπτωση των Βαλκανίων (ιδιαίτερα της Ελλάδας) ή του Ιράν.

Ο μεταπολεμικός κόσμος καθορίστηκε επίσης από τη βίαιη εισβολή στο πολιτικό πεδίο ανεξάρτητων ταξικών δυνάμεων, δηλαδή κοινωνικών και εθνικοαπελευθερωτικών επαναστάσεων. Ήταν αποτέλεσμα της Κινέζικης Επανάστασης, που ακύρωσε τις επιδιώξεις των ιμπεριαλιστών και της σταλινικής γραφειοκρατίας στην Άπω Ανατολή, η οποία ήδη από τη Πάλτα είχε αξιώσει ακόμα και το Πορτ Άρθουρ. Η κινέζικη επανάσταση «έσπρωξε» τα σοβιετικά στρατεύματα έξω από την Ματζουρία, αφού δεν θα μπορούσαν να παραμείνουν σε μια περιοχή όπου διεξαγόταν εμφύλιος πόλεμος μεταξύ κομμουνιστικών δυνάμεων (που δεν ελέγχονταν από αυτούς) και του επίσημου συνομιλητή της ΕΣΣΔ, του αντιδραστικού Τσανγκ Κάι Σεκ. Στη Γιουγκοσλαβία, παρά τη ρητή διατύπωση της Πάλτας να συγκροτηθεί κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» μεταξύ Τίτο και Σουμπάσιτς, δηλαδή να εφαρμοστεί η περίφημη μοιρασιά 50-50% μεταξύ Βρετανίας-ΕΣΣΔ, ο Τίτο ακολούθησε ανεξάρτητη πολιτική, ολοκληρώνοντας τη σοσιαλιστική επανάσταση. Στην Ινδονησία και την Ινδοκίνα, η αναμόρφωση των αποικιακών αυτοκρατοριών έγινε αδύνατη, καθώς οι εθνικοαπελευθερωτικές επαναστάσεις εισέβαλλαν δυναμικά και ριζοσπαστικοποιήθηκαν, με την βιετναμέζικη να εξελίσσεται σε σοσιαλιστική επανάσταση.

Ταυτόχρονα εξελισσόταν η αντικατάσταση της Βρετανικής Αυτοκρατορίας από τις ΗΠΑ στην πρωτοκαθεδρία του ιμπεριαλιστικού συστήματος. Στην Ιαπωνία, οι ΗΠΑ αρνήθηκαν επίμονα την εμπλοκή βρετανικών στρατευμάτων, ώστε ν' αποφύγουν μεταπολεμικές βρετανικές αξιώσεις και επιρροή. Στην Ελλάδα, η ασθμαίνουσα Βρετανία παρέδωσε το «φρουραρχείο» στις ΗΠΑ για τη συντριβή της ελληνικής επανάστασης. Θα ακολουθούσαν και άλλες τέτοιες αντικαταστάσεις.

Ο κόσμος μπορεί να μοιράστηκε μεταξύ των νικητριών δυνάμεων, μεταξύ της «μεγάλης αντιφασιστικής συμμαχίας», όπως την ονόμαζε η σταλινική γραφειοκρατία, όμως γρήγορα η αληθινή διαχωριστική γραμμή επανήλθε στην επιφάνεια, παρά τις προθέσεις της για ένα διαρκές δούνα και λαβείν, μια ειρηνική συνύπαρξη με τον ιμπεριαλισμό. Τα ταξικά σύνορα που χώριζαν τους «δημοκράτες» ιμπεριαλιστές από τους εργαζόμενους και τους λαούς του κόσμου, έγιναν φανερά όχι μόνο σε Ελλάδα, Γιουγκοσλαβία, Κίνας, Ιαπωνία αλλά και στο εσωτερικό της Ευρώπης, όπου η μαχητικότητα των εργατικών μαζών σε Γαλλία, Ιταλία και -με έμμεση μορφή- στην Βρετανία ξετυλίχτηκε μεταξύ 1944-50. Τα παραπάνω, μαζί με την ταξική φύση της ΕΣΣΔ (γραφειοκρατικά εκφυλισμένο εργατικό κράτος) μετέτρεψαν τους πρώην «δημοκράτες» ιμπεριαλιστές, που ρητόρευαν στο όνομα της ελευθερίας των λαών, σε απηνείς σφαγείς επαναστάσεων, λυσσασμένους αντικομμουνιστές, εμπρηστές πολέμων, μανιακούς στρατοκράτες πυρηνικών οπλοστασίων, σε πρωταγωνιστές αυτού που κωδικοποιήθηκαν ονομάστηκε Ψυχρός Πόλεμος.

ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Εύθραυστη εκεχειρία
με πολεμικές προετοιμασίες

> συνέχεια από το οπισθόφυλλο

άλλων ενεργειακών πρώτων υλών των χωρών μελών της Ε.Ε. Στόχος είναι η μείωση της εξάρτησης από το ρώσικο φυσικό αέριο και η αντικατάσταση μέρους του από τις χώρες της Κασπίας (Αζερμπαϊτζάν, Καζακστάν, Τουρκμενιστάν) και την Αλγερία. Ταυτόχρονα όμως, η στρατηγική αυτή σημαίνει ότι για τις προμήθειες υδρογονανθράκων δεν θα λαμβάνονται αποφάσεις από κάθε χώρα χωριστά, ανάλογα με τις ανάγκες της, αλλά και τις πιθανές γεωπολιτικές συμμαχίες (π.χ. η Γκάζπρομ διαφοροποιεί τις τιμές μέχρι και 20-30% ανάλογα με τη συμφωνία), αλλά όλες θα εγκρίνονται απ' την Κομισιόν! Ο προφανής στόχος είναι η ένταξη της σύγκρουσης με τη Ρωσία, αφού κόβονται οι όποιες δυνατότητες ελιγμού έχει αυτή για συμφωνία με διάφορες χώρες, χρησιμοποιώντας το όπλο των άφθονων ενεργειακών πρώτων υλών της. Το ΝΑΤΟ διαρκώς διατυμπανίζει ότι «οι συμμαχικές δυνάμεις πρέπει να προετοιμαστούν για μεγάλης κλίμακας επίθεση της Ρωσίας με συμβατικά όπλα σε χώρα της ανατολικής Ευρώπης, με στόχο να πιάσει τη Δύση στον ύπνο και να καταλάβει κι άλλα εδάφη»!

Η Γερμανία προαναγγέλει την άρδην μεταβολή της στρατηγικής ασφάλειάς της, 70 χρόνια μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Οι ενέργειες της Ρωσίας στην Ουκρανία αλλάζουν θεμελιωδώς την αρχιτεκτονική ασφάλειας στην Ευρώπη, είπε η γερμανίδα υπουργός άμυνας, σκιαγραφώντας τη νέα «λευκή βίβλο» των βασικών αρχών της γερμανικής πολιτικής, που θα δημοσιοποιηθεί τον επόμενο χρόνο. «Δεν πρέπει να έχουμε αυταπάτες. Η νέα πολιτική του Κρεμλίνου άρχισε πολύ πριν την κρίση της Ουκρανίας και θα μας απασχολήσει για πολύ καιρό ακόμα», είπε κατηγορώντας τη Ρωσία για πολιτική γεωστρατηγικής επιβολής στην περιφέρειά της και υπαινισσόμενη ότι «ο γερμανικός στρατός προσανατολίζεται στην ενίσχυση της άμυνας του ΝΑΤΟ».

Τέλος, στο Κίεβο, πολλοί απ' τους φασίστες που συμμετέχουν στην κυβέρνηση όχι μόνο δεν αναγνωρίζουν την εκεχειρία του Μίνσκ II, αλλά κατηγορούν τον Ποροσένκο ως «προδοτή», ετοιμάζουν τα φασιστικά τάγματα να ξαναρχίσουν τις εχθροπραξίες όποτε κριθεί σκόπιμο, **με βάση τα δικά τους επιχειρησιακά σχέδια(!)**, διατυμπανίζοντας ότι το Κίεβο θα περάσει σύντομα στρατιωτικό νόμο και εκμεταλλευόμενο τα όπλα που θα αποσταλούν στην Ουκρανία από τους ιμπεριαλιστές θα περάσει στην αντεπίθεση.

Δυστυχώς, η επίσκεψη του έλληνα υπουργού εξωτερικών Κοτζιά στο Κίεβο και οι συνομιλίες του με τους φασίστες συνοδεύτηκαν από παραλήρημα δηλώσεων, όπως ότι «η εμπλοκή στην Ουκρανία -εφόσον μας ζητηθεί- θα είναι μόνο στο πλαίσιο της ανθρωπιστικής βοήθειας» και «μαζί με τους ευρωπαίους εταίρους μας προωθούμε εκείνες τις κυρώσεις που φέρνουν την άλλη μεριά στο τραπέζι της ειρηνικής διαπραγματεύσης. Οι κυρώσεις δεν είναι στη διεθνή πολιτική ένα εργαλείο έκφρασης θυμού ή συναισθήματος...». Ανοίγει η κυβέρνηση την πόρτα για κάποια εμπλοκή της, μαζί με τους «εταίρους», στην Ουκρανία, με το πρόσχημα της ανθρωπιστικής βοήθειας; Πάντως, με βάση αυτές τις δηλώσεις, η συμπαρατάξη της με τους δυτικούς ιμπεριαλιστές στο θέμα των κυρώσεων είναι, τουλάχιστον για την ώρα, πλήρης! Τέτοια βήματα δεν είναι μόνο εγκατάλειψη των προσδοκιών του ελληνικού λαού αλλά οδηγούν και σε πολύ επικίνδυνα μονοπάτια...

ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Εύθραυστη εκχειρία με πολεμικές προετοιμασίες

■ Κώστας Δικαίος

Οι πρόσφατες εξελίξεις στην Ουκρανία σημαδεύονται από: 1) Την στρατιωτική ήττα του ουκρανικού στρατού στην στρατηγικής σημασίας πόλη Ντεμπάλτσεβο. 2) Τη συμφωνία μεταξύ ρώσων και γάλλων-γερμανών ιμπεριαλιστών για εκχειρία στο Ντονμπάς (Μινσκ II). 3) Την οικονομική κατάρρευση της Ουκρανίας, μαζί με μιας μορφής πολιτική αποσταθεροποίηση του φασιστικού καθεστώτος. 4) Τις ενδείξεις για μια ακόμη μεγαλύτερη ρήξη και βήθεμα της σύγκρουσης μεταξύ των ιμπεριαλιστών.

Η ήττα του ουκρανικού στρατού στο Ντεμπάλτσεβο και η άτακτη υποχώρησή του, με μεγάλες απώλειες σε έμψυχο και άψυχο υλικό, είναι σημαντική. Η πόλη αποτελεί κόμβο που ενώνει τις πρωτεύουσες (Ντονέτσκ, Λουγκάνσκ) των δύο εξεγερμένων επαρχιών και η κατάληψή της έδωσε τη δυνατότητα πλήρους ενοποίησής τους. Το ηθικό του ουκρανικού στρατού καταρρακώθηκε, καθώς αφήθηκαν χιλιάδες στρατιώτες, κληρωτοί αλλά και από τα φασιστικά τάγματα, να περικυκλωθούν και να σφραγιστούν κατά την έξοδό τους από τον κλοιό από τους αντάρτες, αποδεικνύοντας την ανωτερότητα του οπλισμού αλλά και την οργάνωση των ανταρτών, με τη βοήθεια βέβαια της Ρωσίας. Είναι χαρακτηριστικό ότι η επιστράτευση που διέταξε το Κίεβο δεν βρίσκει ανταπόκριση στον πληθυσμό. Για να την αποφύγουν οι κληρωτοί, μεταναστεύουν ολόκληρα χωριά. Στην περιοχή των Καρπαθίων εμφανίστηκε μόνο το 6%, ενώ ολόκληρη τη δυτική Ουκρανία δεν ξεπερνά το 10%. Φαίνεται ότι η νεολαία αρνείται να πολεμήσει, τόσο γιατί βλέπει να την περιμένει ο θάνατος στις ανατολικές επαρχίες, όσο και γιατί αρνείται να πολεμήσει συμπατριώτες της.

Επόμενος στόχος των ανταρτών είναι η Μαριούπολη. Στρατηγικό λιμάνι στην Αζοφική Θάλασσα, γιατί αποτελεί κέντρο εμπορικής διακίνησης προς τη θάλασσα των ανατολικών επαρχιών και

η κατάληψή ανοίγει τον δρόμο για την από ξηράς επικοινωνία της Ρωσίας με την Κριμαία (τώρα είναι προσβάσιμη μόνο απ' τη θάλασσα). Βρίσκεται ήδη περικυκλωμένη απ' τους αντάρτες, ενώ ο πληθυσμός θα προτιμούσε να προσχωρήσει στις εξεγερμένες περιοχές. Το Δημοτικό Συμβούλιο της Μαριούπολης απέρριψε ομόφωνα τον χαρακτηρισμό της Ρωσίας ως «εισβολέα» και τις Λαϊκές Δημοκρατίες στα ανατολικά ως «τρομοκρατικές οργανώσεις», που υιοθέτησε το Κοινοβούλιο στο Κίεβο.

Η συμφωνία Μινσκ II (μετά από 16 ώρες παζαριών μεταξύ Πούτιν, Ολάντ, Μέρκελ και τον Ποροσένκο φτωχό παρατηρητή) αποτυπώνει τον τρέχοντα συσχετισμό μεταξύ των ιμπεριαλιστών αλλά και την στρατιωτική κατάσταση. Χαρακτηριστικά απουσίαζε ο εκπρόσωπος του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, Τζον Κέρι: προτίμησε να παραμείνει στο Κίεβο, για «συνεννοήσεις» με τον φασίστα πρωθυπουργό Πιάτσενιουκ, που -όπως και οι υπόλοιποι φασίστες- δεν αποδέχεται καμία συμφωνία, ζητάει όπλα και χρήματα για να σφάξει τους αντάρτες και να «αμυνθεί» απέναντι στους Ρώσους.

Η συμφωνία μάλλον ευνοεί τους αντάρτες και τη Ρωσία. Περιλαμβάνει απομάκρυνση των βαρέων όπλων απ' τη σημερινή γραμμή πυρός, παραχώρηση απ' το Κίεβο ειδικού καθεστώτος στις εξεγερμένες επαρχίες (με ελεύθερες εμπορικές σχέσεις με τη Ρωσία) και πληρωμή μισθών/συντάξεων στο Ντονμπάς, έλεγχος των συνόρων απ' τον ΟΑΣΕ (όχι τον ουκρανικό στρατό). Η Ρωσία ανοίγει μια μικρή «πόρτα» για άρση των δυτικών κυρώσεων, ενώ έχει κάθε δυνατότητα να απορρίψει τη συμφωνία, αν η Ουκρανία κινηθεί προς τη μεριά του ΝΑΤΟ, χωρίς καμία αναφορά στην Κριμαία. Σημαντικά ζητήματα μένουν εκκρεμή, όπως η οριοθέτηση των επαρχιών που θα έχουν ειδικό καθεστώς και το είδος της αυτονομίας.

Η συμφωνία επιχειρεί να δώσει ανάσα στο ηττημένο Κίεβο μέχρι το 2016, για να ανασυγκροτήσει τις δυνάμεις του (με ιμπεριαλιστική βοήθεια), και να εξισορροπήσει τα οικονομικά προβλήματα των ευρωπαϊών ιμπεριαλιστών από τη ρήξη με τη Ρωσία. Ταυτόχρονα, η Ρωσία προσπαθεί να επουλώσει την ανησυχητική αιμορραγία της οικονομίας της (δυτικές κυρώσεις, κατακρήμνιση της τιμής του πετρελαίου), όπου προβλέπεται συρρίκνωση 4% το 2015, ενώ οι τράπεζες της βρίσκονται σ' επισφαλή κατάσταση. Δύσκολα, όμως, θα λέγαμε ότι η Ρωσία δεν μπορεί να αμυνθεί στις επιθέσεις των Δυτικών: το

χρέος της είναι μόλις στο 12% του ΑΕΠ, τα συναλλαγματικά αποθέματα υψηλά, ο πληθωρισμός στο 11% παρά την υποτίμηση του ρουβλίου, το 50% του ΑΕΠ προέρχεται από δημόσιες επιχειρήσεις (δίνοντας περιθώρια κρατικής παρέμβασης). Οι δυτικοί ιμπεριαλιστές έχουν επίσης σημαντικά προβλήματα απ' τις κυρώσεις. Οι Γάλλοι ακύρωσαν την παράδοση του ελικοπτεροφόρου Mistral χάνοντας 1 δις ευρώ, ολόκληρη η Κεντρική Ευρώπη εξαρτάται από το ρώσικο φυσικό αέριο, η Γερμανία πιέζεται από 6.500 επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στη Ρωσία και αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα και κινδύνους.

Μ' αυτή την έννοια, η συμφωνία αποτελεί μια προσπάθεια μετριασμού των επιπτώσεων, τουλάχιστον να μη ληφθούν νέα μέτρα ενάντια στη Ρωσία, τα οποία ζητούν οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές, που πολύ λίγο έχουν να χάσουν από την εφαρμογή τέτοιων κυρώσεων. Έτσι εξηγείται η απουσία των ΗΠΑ από το Μινσκ II και η προσπάθειά τους να ακυρώσουν ή να προβοκάρουν τη συμφωνία. Ακόμα και την ημέρα της συμφωνίας, οι ΗΠΑ ανακοίνωσαν την αποστολή βομβαρδιστικών αεροσκαφών και εκατοντάδων πεζοναυτών στην ανατολική Ευρώπη και επέμεναν στην ανάγκη για δωρεάν παροχή οπλικών συστημάτων στο Κίεβο. Έτσι, η διαφοροποίηση μεταξύ αμερικανών και ευρωπαίων ιμπεριαλιστών φαίνεται να έχει κάποιο ουσιαστικό περιεχόμενο, χωρίς όμως να αλλάζει την ουσιαστική πλευρά της ρήξης, που εξακολουθεί να βρίσκεται στην κόψη του ξυραφιού και αφορά τον στρατηγικό έλεγχο της περιοχής και την περικύκλωση-απομόνωση της Ρωσίας.

Ο Ποροσένκο στο Μινσκ δεν είχε να αντιμετωπίσει μόνο τα στρατιωτικά αποτελέσματα της σύγκρουσης με τους αντάρτες, αλλά και την πλήρη οικονομική κατάρρευση της χώρας. Το ουκρανικό ΑΕΠ έπεσε 8% μέσα σε 14 μήνες, η βιομηχανική παραγωγή συρρικνώθηκε 26% και το εθνικό νόμισμα, η γρίβνα, έχασε το 30% της αξίας της μέσα σε μια μόλις μέρα. Τα συναλλαγματικά αποθέματα δεν ξεπερνούν τα 6,4 δις δολάρια, που δεν επαρκεί ούτε για τις εισαγωγές ενός μήνα. Οι φασίστες του Κιέβου προσέφυγαν στο ΔΝΤ, εξασφαλίζοντας νέο δάνειο 17,5 δις σε βάθος τετραετίας (που μπορεί να επεκταθεί σε διεθνή βοήθεια συνολικού ύψους 40 δις δολαρίων), που όμως συνοδεύεται από πολύ σκληρά μέτρα αποκρατικοποιήσεων στην ενέργεια, «αναμόρφωση» συνταξιοδοτικού συστήματος, λιτότητας, τραπεζικών και δι-

καστικών «μεταρρυθμίσεων». Με την ανεργία να καλπάζει και τα βασικά αγαθά να σπανίζουν, φαίνεται ότι το «ευρωπαϊκό όνειρο» που επικαλούνταν οι πραξικοπηματίες του «Μαϊντάν» για να πάρουν τις μάζες με το μέρος τους χάνει τη λάμψη του και δείχνει το πραγματικό του πρόσωπο.

Ένα φασιστικό καθεστώς που έχει οδηγήσει σε ταπεινωτικές στρατιωτικές ήττες, οικονομική χρεοκοπία και πλήρη εξάρτηση και υποταγή της χώρας στους δυτικούς ιμπεριαλιστές.

Από την άλλη μεριά, φαίνεται το Κίεβο να χάνει οριστικά τις ανατολικές επαρχίες, αφού ήδη η Γκάζπρομ εξετάζει την απευθείας παροχή φυσικού αερίου στις περιοχές των Λαϊκών Δημοκρατιών του Ντονμπάς και μάλιστα δωρεάν, για να αποφευχθεί η ανθρωπιστική κρίση στις περιοχές αυτές. Η Ουκρανία προχώρησε στον αποκλεισμό του Ντονμπάς από το ρωσικό φυσικό αέριο, με τη δικαιολογία ότι έχουν καταστραφεί οι υποδομές μεταφοράς, εγκαινιάζοντας μια νέα προσπάθεια γενοκτονίας στην περιοχή εν μέσω χειμώνα! Το Κίεβο απείλησε ότι δεν θα δίνει προκαταβολές για το ρωσικό φυσικό αέριο αν τροφοδοτήσουν το Ντονμπάς, για να εισπράξει την απάντηση ότι δεν θα παραλάβει καθόλου αέριο αν δεν προκαταβάλει την πληρωμή του. Η ενεργειακή ανεξαρτησία του Ντονμπάς αυξάνει τις δυνατότητες εγκαθίδρυσης μιας βιώσιμης αυτόνομης περιοχής. Τέλος, ο οίκος αξιολογήσης Fitch υποβάθμισε την ουκρανική οικονομία, λέγοντας ότι το πρόγραμμα του ΔΝΤ θα βοηθήσει τη χώρα «να καλύψει της χρηματοδοτικές της ανάγκες», αλλά θα πρέπει να συνοδευτεί από μια αναδιάρθρωση του χρέους που διακρατούν οι ιδιώτες πιστωτές, και που φαίνεται ως «ολοένα και πιο πιθανή», καθώς η κλιμάκωση των συγκρούσεων με τους αυτονομιστές στα ανατολικά της χώρας έχει επηρεάσει «σοβαρά» την οικονομία και καθιστά «πιθανή» μια αθέτηση πληρωμών!

Παρά την εκχειρία και τα προβλήματα που αυτή καλείται να καλύψει, είναι φανερό ότι η ρήξη στην περιοχή μάλλον εντείνεται και μάλιστα όχι μόνο από τους αμερικανούς και βρετανούς ιμπεριαλιστές, όπως θέλουν να παρουσιάσουν κάποιες «φιλοευρωπαϊκές» τάσεις.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (Κομισιόν) επικύρωσε μέσα στο Φλεβάρη τη νέα στρατηγική για δημιουργία Ενεργειακής Ένωσης. Εκτός των άλλων, θέτει υπό τον έλεγχο της όλες τις συμφωνίες για την προμήθεια υδρογονανθράκων και

> συνέχεια στη σελίδα 15

